НАРОДНА
АРМІЯ
7 липня, 2016
#26 {5455}

МУСИМО ВІДРОДИТИ НАШ ФЛОТ

Упродовж кількох найближчих років заплановано суттєве оновлення корабельного складу ВМС Збройних Сил України

стор. 12-13

5 липня 2014 року. На центральній площі Слов'янська українські військовослужбовці

ДВА РОКИ ТОМУ БУЛО ЗВІЛЬНЕНО СЛОВ'ЯНСЬК ТА КРАМАТОРСЬК

Ця успішна операція дозволила стабілізувати ситуацію в інших регіонах України та народила віру українців у своїх захисників

«Ці міста на той час були форпостами ворога на території Донбасу і, крім того, створювали постійну небезпеку, загрозу для Харківської, Дніпропетровської і Запорізької областей», — наголосив Петро Порошенко під час урочистостей з нагоди 2-ї річниці звільнення Слов'янська та Краматорська

Глава держави зазначив, що військову операцію з визволення Слов'янська та Краматорська високо оцінили міжнародні військові експерти: «Провести операцію з повернення під український суверенітет, український прапор густонаселених пунктів з мінімальними людськими втратами та руйнуваннями інфраструктури дуже складно. А наші військові змогли це зробити, зберігши життя людей, які опинились у зоні бойових дій».

«Наголошую, що саме цей успіх народив віру українців у своїх захисників, а російського агресора — позбавив ілюзії швидкої перемоги, такої собі війни в стилі розважальної прогулянки», — сказав він.

Президент підкреслив, що ті дні можна по праву вважати поворотним моментом у відродженні Збройних Сил України.

Глава держави зазначив, що українські війська звільнили з-під окупації значну частину Донецької, Луганської областей та очистили б і решту, якби не пряме вторгнення через державний кордон підрозділів регулярної російської армії. Росія як країна-агресор припинила маскуватися — на територію України увійшли російські війська.

стор. 4

ТАНКОВИЙ «ПРІОРИТЕТ»,

або Деякі сучасні аргументи щодо вибору напрямів технічного підсилення Збройних Сил України

стор. 5

ВРЯТУЄМО МАЙОРА ПЕТРАКІВСЬКОГО

За майже два роки лікування Героя України прогресу не сталося. Але родина офіцера і багато українців вірять, що зусилля багатьох людей, які допомагають Олександру одужати, не можуть бути марними...

стор. 8

ЗЕМЛЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО: ПРАВО, ЯКЕ ЩЕ ТРЕБА ВІДСТОЯТИ?!

стор. 18

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ, ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

стор. 20

ДЕРЖАВА РОБИТЬ УСЕ МОЖЛИВЕ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ МІСТ

З серпня 2014 року в Слов'янську, Миколаївці та Семенівці відновлено 420 об'єктів соціально-житлового призначення, у Краматорську — 190 об'єктів. Про це повідомив Президент України Петро Порошенко на урочистих заходах з нагоди 2-ї річниці звільнення Слов'янська та Краматорська. Але ще треба відновити десятки пошкоджених мостів, сотні кілометрів розбитих доріг, тисячі розтрощених будинків, допомогти сотням тисяч вимушених переселенців.

Президент підкреслив, що держава робить усе можливе, аби допомогти місцевим бюджетам, які через руйнацію економіки прифронтових територій відчувають катастрофічний брак коштів.

Глава держави зауважив, що за його ініціативою депутати Верховної Ради розглянули зміни до бюджету, щоби спрямувати резерви до загального фонду обласних бюджетів Донецької та Луганської областей, повідомляє прес-служба глави держави.

«В окупованих містах та районах повинні знати: щойно вони повернуться додому, під суверенітет України, держава відновить повноцінне фінансування цих міст, районів і сіл, відбудує з допомогою наших партнерів по всьому світу все, що зруйноване через російську агресію. Окупанти і лише окупанти заважають відновленню нормального життя та миру. Але ми зробимо все, щоб мир повернувся і на окуповану частину Донбасу», — сказав Президент.

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з військовослужбовцями в Слов'янську

«Ми обов'язково встановимо мир і повернемо всі окуповані території під український прапор політико-дипломатичним шляхом. Не маю сумніву, що дипломатична та оборонна битва за Україну, за незалежність, за майбутнє українських дітей завершиться нашою великою спільною перемогою», — наголосив Петро Порошенко.

ЗАВДАННЯ ВІД ПРЕЗИДЕНТА: ВІДНОВЛЕННЯ ТРАНСЛЯЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ РАДІО- ТА ТЕЛЕКАНАЛІВ НА ДОНБАСІ

Іде відновлення радіотелевізійної передавальної станції «Краматорськ»

Під час робочої поїздки до Донецької області Президент Петро Порошенко перевірив хід робіт із відновлення радіотелевізійної передавальної станції «Краматорськ» та забезпечення доступу до українського радіо- та телемовлення. Станцію, яка розташована на горі Карачун, було зруйновано проросійськими терористами під час окупації Слов'янська та Краматорська.

Для відновлення сталої трансляції українських радіо- та телевізійних каналів на території Донецької області проводяться будівельно-ремонтні роботи з ремонту адміністративних приміщень та встановлення нової вежі радіотелевізійної передавальної станції «Краматорськ». Про це йдеться на сайті глави держави.

Під час наради на горі Карачун Президент наголосив на необхідності забезпечити повне покриття українських радіо- та телеканалів на всій території Донецької і Луганської областей. «Відновлення трансляції українських телеканалів у Луганській та Донецькій областях є завданням державної ваги», — сказав Петро Порошенко.

За інформацією Міністра інформаційної політики Юрія Стеця, для забезпечення повного покриття трансляції українських телевізійних каналів у Донецькій області потрібно додатково встановити ще дві вежі. Водночас він повідомив, що в Луганській області ведуться роботи з встановлення радіотелевізійної вежі, яку Україні передали американські партнери.

BREXIT НЕ МАЄ СТАТИ ПЕРЕШКОДОЮ МІЖ ЄС І УКРАЇНОЮ

Для ЄС Brexit є безпрецедентною подією із довгостроковими наслідками, які не можуть бути всебічно осягнуті на даний момент. Про це йшлося під час 2-го засідання Комітету Асоціації ЄС-Україна у Києві.

Як зазначила Віце-прем'єр-міністр із питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе, головними двосторонніми пріоритетами залишаються набуття чинності Угоди про асоціацію без затримки або перегляду, якнайшвидше ухвалення безвізового режиму для громадян України, які подорожують до ЄС, а також підписання Угоди про Спільний авіаційний простір між Україною та ЄС до кінця 2016 року. Крім того, має бути продовжено твердий і відчутний тиск на Російську Федерацію задля виконання Мінських угод і відновлення територіальної цілісності України, включно з Кримом.

Тим часом у Лондоні відбувся «Марш за Європу», під час якого десятки тисяч лондонців пройшли центром міста на знак протесту проти виходу Британії з Євросоюзу. Цей захід став наймасовішою акцією протесту після референдуму 23 червня. Учасники маршу сподіваються вплинути на парламент, щоби він запобіг виходу країни з ЄС.

За оцінкою організаторів, у марші протесту взяли участь до 50 тисяч осіб. Загалом після оголошення підсумків референдуму петицію з вимогою проведення повторного голосування підписали вже близько 4 мільйонів осіб.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

«МОТОР СІЧ» ЗДАТНЕ СТВОРИТИ УКРАЇНСЬКИЙ ВЕРТОЛІТ

— Підприємство «Мотор Січ» за своїм потенціалом здатне у повному обсязі вирішувати питання щодо модернізації та ремонту існуючої вертолітної техніки для потреб Збройних Сил, а також створити суто український вертоліт, який відкриє перед країною нові можливості», — повідомив під час робочої поїздки до Запоріжжя начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко.

За його словами, «Мотор Січ» має потужну промислову базу, колектив підприємства здатний виконати багато виробничих завдань, зокрема щодо створення вертольота. Вже є певні напрацювання у цьому напрямку і відповідні технічні рішення.

Начальник Генерального штабу повідомив, що нині вітчизняні підприємства активно працюють над модернізацією парку вертольотів Збройних Сил, покращенням їх характеристик, у першу чергу завдяки встановленню нових двигунів, на виготовленні яких спеціалізується «Мотор Січ». Про це йдеться на сайті Міноборони України.

Модернізований підприємством «Мотор Січ» Мі-8 МСБ

Своєю чергою президент та генеральний конструктор ПАТ «Мотор Січ» В'ячеслав Богуслаєв підтвердив технологічну готовність підприємства повною мірою задовольнити потреби Збройних Сил у вертолітній техніці.

— Ми робимо своєрідний звіт для Генерального штабу і демонструємо, що спроможні зробити сьогодні та на перспективу. Ми прагнемо, щоби наші вертольоти літали швидко, високо та далеко. Для цього треба мати хороші двигуни, і ми над цим активно працюємо, — наголосив керівник підприємства.

Він нагадав, що модернізований підприємством вертоліт Мі-2 піднявся на 7 кілометрів, Мі-8 МСБ — на 9 155 метрів.

— Це світовий рекорд, який внесено до Книги рекордів Гіннеса. Ці рекорди похитнули монополію багатьох виробників вертольотів у світі, — сказав В'ячеслав Богуслаєв.

Вже рік військовослужбовець з позивним «Замполіт» захищає цей клаптик української землі

У місцевій школі вже майже два роки не проводяться заняття

МАРІУПОЛЬ — ШИРОКИНЕ: МІЖ МИРОМ І ВІЙНОЮ

Ситуація в зоні АТО залишається складною. Обстріли позицій українських підрозділів з боку проросійських бойовиків тривають уздовж всієї лінії розмежування сторін. Напружена ситуація і на Маріупольському напрямку

Слово «тетрапод» відоме не кожному. Але маріупольці добре знають, що це таке. Ці чотирилапі велетні тут ще з 2014 року. Це хвилеріз, висота якого сягає понад 3 метри, вага — 8 тонн. А головне його призначення — укріплення морського узбережжя. Нині вони встановлені на підступах до Маріуполя.

Упродовж останніх років у Маріуполі мало що нагадує про бойові дії на Донбасі, тут панує нормальний ритм життя. Але досить віддалитися від міста лише на декілька кілометрів, як ситуація різко змінюється. І що меншою була відстань до наших передових рубежів оборони, то більшою ставала напруга. Навкруги розбиті дороги й будинки, скошені снарядами дерева, земля у великих вирвах. Це результати обстрілів із важкої артилерії.

— Земля ще сира, обстріл був лише декілька годин тому. Це яскраве свідчення того, як противник «дотримується» Мінських домовленостей. «Подарунків війни» навкруги чимало, і вони є великою загрозою для людського життя, — обурюється військовослужбовець з позивним «Вчитель».

Заходимо до житлового будинку і бачимо у дитячій кімнаті нерозірвану міну 82-го калібру. Загалом на Донбасі роботи для саперів на роки…

Представники ОБСЄ занепокоєні погіршенням ситуації. Нещодавно заступник голови Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ в Україні Олександр Хуг відвідав Павлополь та інші населені пукти вздовж лінії розмежування. У 2015 році це невеличке містечко вважалося сірою зоною, непідконтрольною Збройним Силам України. Сьогодні тут вдалося налагодити мирне життя, однак замінований західний берег річки Кальміус являє собою небезпеку для місцевих мешканців. Напередодні тут, в одній із балок, на протитанковій міні підірвався трактор — загинули мирні мешканці.

Пізніше, під час прес-конференції в Маріуполі Олександр Хуг повідомив журналістам, що ситуація на лінії розмежування далека від стабільної. Представники ОБСЄ щодня фіксують порушення режиму припинення вогню, факти не відведення озброєння та військової техніки, великі проблеми місцевого населення. Роботі моніторингової місії продовжують заважати на території так званої «ДНР».

ШИРОКИНЕ ЗУСТРІЛО НАС СВОЇМИ СТАРИМИ ТА СВІЖИМИ РАНАМИ. ЧЕРЕЗ КОЖНІ ДЕСЯТЬ-П'ЯТНАДЦЯТЬ МЕТРІВ З АСФАЛЬТУ СТИРЧАТЬ ХВОСТОВИКИ ВІД 120 ТА 80-МІЛІМЕТРОВИХ МІН, РОЗБИТІ БУДІВЛІ, ТЕХНІКА, ПОНІВЕЧЕНІ ОСКОЛКАМИ ПАРКАНИ

— Сьогодні в обідній час наша патрульна група їхала на схід у напрямку Новоазовська. Коли спостерігачі наблизилися до одного з блокпостів «ДНР», звідти було зроблено попереджувальні постріли. Тож представники спостережної місії були вимушені повернутися до Маріуполя, — розповідає Олександр Хуг. — Також на території, непідконтрольній українській стороні, ракетою «земля — повітря» збито безпілотник моніторингової групи, а в районі термінала Донецького аеропорту невідомі пошкодили дріт спостережної вишки.

На лінії розмежування сторін важко знайти навіть невеличку ділянку землі, якої не доторкнулася б війна. Тут кожна будівля постраждала від обстрілів. Тому допомога місцевому населенню постійно перебуває в полі зору наших військових. Селище Широкине, розташоване на мальовничому березі Азовського моря, зустріло нас своїми старими та свіжими ранами. Через кожні десять-п'ятнадцять метрів з асфальту стирчать хвостовики від 120 та 80-міліметрових мін, розбиті будівлі, техніка, понівечені осколками паркани. І посеред цих суцільних руйнувань, немов усупереч усім негараздам, квітнуть кущі троянд. І лише одним своїм існуванням вони говорять про те, що на цю землю має повернутися мир.

І тоді відремонтують єдину школу, що на центральній вулиці селища. Колись тут гомонів дитячий сміх, дзвоник збирав школярів на уроки. Теперішній її вигляд — страшна картина…

Місцеві мешканці звертаються до військових по допомогу чи не щодня. Напередодні одна з мешканок Широкиного попросила наших військовослужбовців допомогти їй вивезти особисте майно. Її будинок зруйновано, але деякі речі, які були в ньому, вціліли. Військові передусім мали уважно оглянути місцевість, адже існувала велика небезпека зачепити міну, яка не розірвалася. А тут їх сотні. Окрім того, коли бойовики тікали з Широкиного, вони залишили після себе чимало небезпечних сюрпризів, пасток. Сапери розпочали розмінування, але не мають можливості його продовжити — бойовики не припиняють обстрілів.

— Перш ніж зайти до будинку жінки, яка звернулася до нас по допомогу, ми перевірили всі небезпечні місця, зокрема за допомогою дистанційних приладів-«кішок», — ділиться деталями роботи один із офіцерів групи цивільно-військового співробітництва з позивним «Грізлі». — Після перевірки території ми завантажили вцілілі речі до автомобіля і відвезли їх до найближчого населеного пункту, де нині мешкає ця жінка.

Наразі Широкине залишається однією з найгарячіших точок на Маріупольському напрямку. Але оборонці тамтешніх позицій запевняють, що цей рубіж надійно закритий. Сумнівів бути не може, бо це слова морських піхотинців.

Сергій ДАНИЛЕНКО

УКРАЇНА ОТРИМАЛА НАЙСУЧАСНІШІ КОНТРБАТАРЕЙНІ СТАНЦІЇ

«Сьогоднішня подія — це додатковий крок на шляху зміцнення нашої взаємодії з американськими партнерами з метою підсилення обороноспроможності Української держави. Цей крок — лише невелика частина тої військово-технічної допомоги, яку уряд США надає Україні в цьому році», — зазначив Президент України Петро Порошенко під час церемонії передачі контрбатарейних радарів Збройним Силам України від американських партнерів.

За словами глави держави, на ці цілі американський уряд уже виділив 335 млн доларів, а у Конгресі США триває розгляд законопроекту про додаткові 500 млн доларів для України, йдеться на сайті Президента.

«Ми щиро розраховуємо на додаткове посилення нашої співпраці. Переконаний, що інвестиція в безпеку і оборону України є додатковою інвестицією і в європейську безпеку і в європейську оборону. Бо тут ми боронимо не лише територіальну цілісність і незалежність нашої держави, ми боронимо волю і демократію всього європейського континенту», — наголосив Петро Порошенко.

Президент переконаний, що контрбатарейні радари допомагають і допоможуть українському солдату бачити кожен постріл російсько-терористичних військ. Дальність до 25 км дозволяє своєчасно виявляти тих, хто, порушуючи Мінські угоди, застосовує артилерію, мінометии, танки, намагаючись проводити обстріли українських позицій.

Петро Порошенко наголосив, що українські військові вже мають позитивний досвід застосування цих станцій. Навіть більше — українські фахівці розвинули можливості й модернізували їх. «Завдяки застосуванню цих станцій, було збережено сотні життів українських воїнів і цивільного населення», — сказав він.

Україна отримала 14 радарів класу AN/TPQ-49 та AN/TPQ-36. Радари класу AN/ PQ-36 є найсучаснішими засобами контрбатарейної боротьби. Україна не має аналогів цих радарів. У порівнянні з наявною у Збройних Силах України радіолокаційною станцією АРК-1М «Рись», станція AN/TPQ-36 має більшу дальність та сектор розвідки і дозволяє одночасно вести розвідку на площі, яка більша за площу розвідки АРК-1М у 3,5–4 рази.

З ПОЧАТКУ АТО ІНЖЕНЕРНО-САПЕРНІ ПІДРОЗДІЛИ ЗС УКРАЇНИ ЗНЕШКОДИЛИ МАЙЖЕ 117 ТИСЯЧ ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ПРЕДМЕТІВ

Військовослужбовці Збройних Сил України продовжують очищення територій від вибухонебезпечних предметів, які залишили після себе терористичні угруповання в районах проведення АТО.

Лише за минулий тиждень, групи розмінування інженерних підрозділів Збройних Сил України знешкодили 451 вибухонебезпечний предмет. Військовими саперами перевірено 8,77 га території.

Загалом, з початку проведення Антитерористичної операції на Сході країни групи розмінування інженерно-саперних підрозділів Збройних Сил України знешкодили 116 782 вибухонебезпечних предмета, очистили 615,5 км доріг та 17 км залізничних колій. На наявність вибухонебезпечних предметів перевірено 2504,02 га території та 105 об'єктів.

Слов'янськ, 5 липня 2014 року. Місцеві мешканці радо зустрічають українських військових

ДВА РОКИ ТОМУ БУЛО ЗВІЛЬНЕНО СЛОВ'ЯНСК ТА КРАМАТОРСЬК

Ця успішна операція дозволила стабілізувати ситуацію в інших регіонах України та народила віру українців у своїх захисників

5 липня 2014 року українські військові звільнили Краматорськ

На переконання експертів, перебування Слов'янська та Краматорська під контролем сепаратистів було великою стратегічною загрозою для України в цілому, оскільки Слов'янсько–Краматорський вузол є своєрідними транспортними воротами з центру країни на Донбас.

При цьому сценарій Кремля був очевидний: спровокувати внутрішні конфлікти, заворушення, жертви і забезпечити присутність російських військ як єдиної сили, здатної зупинити хаос і жертви.

Контролюючи Слов'янськ, сепаратисти коридором Сніжне–Донецьк–Слов'янськ за один день могли розсікти Донбас і повністю паралізувати весь український опір.

Зачищення Слов'янська здійснювалося з двох сторін. Від самого ранку 5 липня 2014 року в місті діяли групи спеціального призначення, які провели зачистку міста. Протягом дня сили антитерористичної операції повністю звільнили Слов'янськ. Навіть більше: завдяки розвідувальній інформації та повідомленням місцевих мешканців було з'ясовано, що в Краматорську відсутні незаконні збройні формування, які можуть чинити значний опір нашим військам. Тож керівництво АТО прийняло рішення щодо негайного звільнення цього населеного пункту. Тож уже ввечері того ж дня Державний прапор України майорів на будівлі міської держадміністрації Краматорська. Згодом місто було повністю звільнено від бойовиків.

— Ми почали боротися за Слов'янськ набагато раніше самого дня його визволення. Це почалося ще в перших числах червня, — ділиться спогадами про ті події старший офіцер 13-го окремого десантно-штурмового батальйону 95-ї окремої Житомирської десантно-штурмової бригади Сергій Дзюба. — Тоді наш підрозділ дислокувався неподалік гори Карачун. Ми повинні були ввійти у приміське селище Семенівка, що біля Слов'янська, та розбити блокпости. Коли вранці ми наблизилися до цього населеного пункту, все власне й почалося — штурмові дії з підтримкою танків, вертольотів та літаків.

Першою висунулася наша важка броньована техніка. Скрізь працювали чимало ворожих снайперів та гранатометників. Вони вели вогонь по українських десантниках, танках, бойових машинах піхоти тощо. Щільність вогню при цьому була такою, що стало зрозуміло: втрат серед особового складу не уникнути. Стрілянина стихла лише наприкінці дня.

— Коли зайшли до Семенівки, то побачили, що населений пункт практично знищено, — згадує офіцер.

Загалом саме селище та Слов'янськ зазнали чималих руйнувань у результаті обстрілів з боку терористів. На підтвердження цього є чимало фото та відеоматеріалів, які згодом з'явилися у мережі Інтернет. Зокрема, терористи для обстрілу населених пунктів, де частково перебували українські військові, використовували систему залпового вогню «Град».

Серед тих, хто першим увійшов на вулиці визволених від російсько-терористичних військ міст, були українські спецпризначенці, воїни ВДВ. Повідомлення дворічної давнини стали яскравим свідченням професійних дій військовослужбовців підрозділу з 8-го окремого полку спеціального призначення на чолі з майором Павлом Баловим, які встановили Державний Прапор України на будівлі міської адміністрації Краматорська. А зведений підрозділ десантників 25-ї окремої повітряно-десантної бригади під керівництвом полковника Миколи Паласа в боях за звільнення Слов'янська знищив понад десять одиниць бронетанкової і автомобільної техніки противника та близько тридцяти бойовиків. Також під час зачищення Слов'янська та Краматорська під керівництвом начальника інженерної служби 95-ї окремої аеромобільної бригади підполковника Валентина Боска виявлено та знешкоджено майже 300 саморобних вибухових пристроїв та боєприпасів. У результаті вмілих дій особового складу гаубичної артилерійської батареї 80-ї окремої аеромобільної бригади, якою командував підполковник Володимир Любавін, під час визволення Слов'янська знищено близько 15 одиниць техніки та понад 150 бойовиків. Це дало змогу десантно-штурмовій групі бригади успішно та з максимальною ефективністю виконати бойові завдання у визначеному районі.

ПЕРЕБУВАННЯ СЛОВ'ЯНСЬКА ТА КРАМАТОРСЬКА ПІД КОНТРОЛЕМ СЕПАРАТИСТІВ БУЛО СТРАТЕГІЧНОЮ ЗАГРОЗОЮ ДЛЯ УКРАЇНИ В ЦІЛОМУ, ОСКІЛЬКИ ЦЕЙ ВУЗОЛ Є СВОЄРІДНИМИ ТРАНСПОРТНИМИ ВОРОТАМИ З ЦЕНТРУ КРАЇНИ НА ДОНБАС

— На центральній площі міста Слов'янськ зібралися чимало наших військових із різних підрозділів, — розповідає головний сержант взводу мінометної батареї 79-ї окремої десантно-штурмової бригади Дмитро Страхов, який зараз навчається у Військовій академії (м. Одеса). — Вранці 5 липня бойовики, зрозумівши всю складність ситуації, залишили Слов'янськ та відступили до Донецька та Луганська.

Проте цьому передувало чимало запеклих боїв та збройних протистоянь із російськими найманцями.

— На початку червня 2014-го наш підрозділ передислоковувався від Слов'янська у бік Красного Лиману. Йшли о 5-й ранку. Але бойовики завчасно знали про це, що стало зрозумілим після знайденого нами відеозапису з реєстратора однієї з ворожих машин. Зокрема там йшлося про ретельний інструктаж щодо пересування наших підрозділів у цьому місці за три дні до початку нашої передислокації. Біля Красного Лиману бойовики створили непідступний блокпост на території одного з місцевих санаторіїв, до того ж — добре замінували всі підходи. А коли наша колона почала наближатися, розпочався бій, який не стихав шість годин. У мене у підрозділі тоді загинув товариш по службі, якого вразила куля снайпера, — згадує Дмитро Страхов.

Звільнення Слов'янська стало успіхом для війська. Виграний час дозволив стабілізувати ситуацію в інших областях. Було ліквідовано загрозу наступу на Харків, а також інші міста на Південному Сході, оскільки розташування Слов'янська і Краматорська було і залишається одним із найважливіших районів комунікацій. То була важлива перемога для України, вона також зміцнила бойовий дух українського війська.

Вже два роки Слов'янськ та Краматорськ живуть мирним життям. Місцеві мешканці згадують час окупації як страшний сон.

Вадим КОВАЛЬОВ

ТАНКОВИЙ «ПРІОРИТЕТ»,

або Деякі сучасні аргументи щодо вибору напрямів технічного підсилення Збройних Сил України

Збройні Сили України найближчим часом отримають можливість повернути на своє озброєння близько 300 одиниць відновлених та модернізованих танків Т-72 ще радянського виробництва. Про це навесні нинішнього року представникам вітчизняних ЗМІ в Українському кризовому медіа-центрі повідомив заступник генерального директора з виробництва ДК «Укроборонпром» Юрій Пащенко.

— Сьогодні, коли українське військо потребує швидкого і якісного переозброєння, модернізована за міжнародними стандартами радянська військова техніка допоможе додатково посилити українську армію, — зазначив представник вітчизняної «оборонки» з цього приводу.

Це питання особливо актуальне з огляду на те, що Збройні Сили України для ефективного протистояння гібридній агресії сусідньої держави потребують швидкого нарощування своєї боєздатності. Технічний фактор у цьому питанні відіграє далеко не останню роль.

Адже, виходячи з реальних умов проведення антитерористичної операції (АТО), наявність на озброєнні нашого війська достатньої кількості бронетанкової техніки, особливо танків, які є там одним із найефективніших засобів ведення бою, стає для вітчизняного війська сьогодні одним із вирішальних чинників його боєздатності.

У зв'язку з цим зверну увагу на ще один проект, пов'язаний із «поверненням до строю» ЗС України радянських танків типу Т-80. Торік ЗС України (аеромобільні, десантно-штурмові та повітрянодесантні бригади) почали отримувати на озброєння відновлені та модернізовані танки типу Т-80Б та Т-80БВ із газотурбінними двигунами (перша партія — 8 одиниць). Передбачається, що кожна бригада ВДВ отримає по танковій роті, укомплектованій танками типу Т-80.

Декому таке рішення на перший погляд здалося дивним, так само, як і рішення відновити та модернізувати танки типу Т-72. Адже маневреність та висока мобільність десанту ніби не надто поєднується із наявністю у нього достатньо важкого озброєння, яким є танк. Так само, як і повернення у стрій українського війська російського по суті танка типу Т-72, що апріорі передбачає складнощі з організацією його експлуатації та використання безпосередньо в зоні АТО.

Але ці зауваження здаються вагомими лише на перший погляд, якщо не знати деяких нюансів реалізації цих проектів і оцінювати їхню доцільність лише за «зовнішніми» ознаками.

Озброєння вітчизняних ВДВ не тільки танками, а й деякими не менш «важкими» артилерійськими системами (про що в експертному середовищі говорять значно менше), нині виглядає цілком логічним та послідовним. Це обумовлене кількома чинниками.

По-перше, реальні умови застосування частин та підрозділів ВДВ у зоні АТО, де вони радше виконують штурмову функцію, ніж займаються безпосередньо десантною справою, а також аналіз реального досвіду застосування цих формувань у зоні АТО нагально потребують суттєвого нарощування вогневої потужності цих частин та підрозділів, надання їм більшої «автономності» у здатності протистояти «важкоозброєному» супротивнику. У цьому сенсі «легкоозброєний» український десант у порівнянні з формуваннями бойовиків, в яких є танки, артилерійські системи, важкі бойові броньовані машини, ще донедавна мав досить обмежені бойові можливості. Тож отримання українськими десантниками на озброєння «власних» танків та артилерії сприятиме усуненню цього перекосу в бойових можливостях.

Т-80 вдало вписалися до складу частин ВДВ

ТОРІК АЕРОМОБІЛЬНІ, ДЕСАНТНО-ШТУРМОВІ ТА ПОВІТРЯНОДЕСАНТНІ БРИГАДИ ПОЧАЛИ ОТРИМУВАТИ НА ОЗБРОЄННЯ ВІДНОВЛЕНІ ТА МОДЕРНІЗОВАНІ ТАНКИ ТИПУ Т-80Б ТА Т-80БВ ІЗ ГАЗОТУРБІННИМИ ДВИГУНАМИ. ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ, ЩО КОЖНА БРИГАДА ВДВ ОТРИМАЄ ПО ТАНКОВІЙ РОТІ, УКОМПЛЕКТОВАНІЙ ТАНКАМИ ТИПУ Т-80

По-друге, хоча тепер вони, безперечно, стають більш «штурмовими», ніж «десантними», це зовсім не означає, що такими вони залишаться назавжди. Організаційно-штатна структура цих частин та підрозділів не є чимось сталим, «закам'янілим». Звісно, вона може і обов'язково буде змінюватися, виходячи з потреб і запитів сьогодення та в перспективі. Нині десанту потрібні танки, а завтра — вертольоти, а післязавтра ще якісь типи та види нової військової техніки та озброєння. Тож немає сумніву, що штат та озброєння цих частин та підрозділів у відповідності до цих змін також будуть змінюватися. Тому, мабуть, не слід передчасно волати про «хибність» оснащення ВДВ важкою технікою.

І по-третє, зміст цього рішення (стосовно оснащення ВДВ танками) свідчить про те, що воно є цілком обгрунтованим та виваженим. Це підтверджує вибір типу танка (Т-80 є унікальним за такими важливими для десанту показниками, як рухливість, що забезпечена безпрецедентно високою, як для танка, швидкістю, малопомітність та малошумність у фронтальній проекції завдяки використанню на цьому типу танка газотурбінного двигуна та ще низка інших якостей, що роблять його найбільш «десантним» та «штурмовим» серед наявних типів танків). Окрім того, сам зміст процесу відновлення та модернізації цих танків для потреб десанту (модернізація башти, корпусу та встановлення динамічного захисту типу «Контакт») обумовить те, що Т-80 у складі українського десанту не будуть «випадковими». Виходячи з досвіду АТО, вони цілком успішно мають «вписатися» до складу десантних частин та підрозділів.

І ще про доцільність рішення відновити танки типу Т-72 у складі ЗС України. Дехто вважає таке рішення також поспішним та непродуманим, мовляв, цей танк, по суті, є продуктом російського ВПК, тому його експлуатація буде пов'язана з низкою проблем. Однак мало хто з цих «експертів» бере до уваги певні нюанси, пов'язані із реалізацією цього рішення, які при уважному розгляді роблять його не таким уже й «непродуманим».

Перший нюанс полягає в тому, що вітчизняні бронетанкові ремонтні підприємства мають у справі ремонту та модернізації цих машин не просто значний, а безпрецедентно великий досвід. До того ж на сьогодні на складах та майданчиках зберігання в України є значна кількість танків цього типу у досить прийнятному для відновлення стані. Тож у таких умовах труднощі експлуатації Т-72 в ЗС України явно перебільшені.

Другий нюанс полягає в тому, що підсилення «сімдесятдвійками» ЗС України планується здійснювати зовсім не в «радянському форматі». За словами того ж пана Пащенка, «Укроборонпром» запропонував вітчизняному оборонному відомству повернути ці танки до строю як відновлені за зразком польських танків РТ-91 (версія модернізації Т-72 у відповідності до стандартів НАТО). За його ж словами, цей варіант «відродженого» Т-72 «по-українськи» вже пройшов низку випробувань на польських полігонах, де продемонстрував показники стрільби у нічний час доби, цілком порівняні із показниками останніх російських варіантів модернізації цього типу танка.

Тож можемо дійти висновку, що вітчизняне військо переозброюється не тільки на словах, тобто теоретично, а робить це цілком практично і з урахуванням пріоритетів, визначених реальним застосуванням військ у ході АТО.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ДО ВІДОМА

Тісна взаємодія танків та повітрянодесантних військ у арміях світу є доволі поширеною. Так, у найпотужнішій армії світу — збройних силах США — на озброєнні повітрянодесантних військ також перебували танки, які використовувались у реальних бойових діях.

Йдеться передусім про танк типу М551, Шерідан (англ. 152 mm Gun Launcher AR/ AAV M551, General Sheridan) — легкий авіадесантний плавучий танк. Саме цим типом танка було озброєне елітне повітрянодесантне з'єднання армії США — 82-га пдд. У М551 було втілено низку новітніх для того часу конструкторських рішень: корпус із алюмінієвої броні, широке застосування пластмас, гармата-пускова установка, здатна вести вогонь керованою ракетою «Шілейла» тощо. Ці танки активно застосовувалися військом США під час збройних конфліктів у В'єтнамі, Панамі та Перській затоці.

ТАКТИКО-ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ (ТТХ) ТАНКА ТИПУ Т-72

Бойова маса — 41 т, кліренс — 470 мм,
екіпаж — 3 особи.
Озброєння: гармата — Д-81ТМ (2А46),
калібр — 125 мм, боєкомплект — 39 пострілів.
Типи боєприпасів — БПС, КС, ОФС
Спарений кулемет ПКТ калібра 7,62 мм,
боєкомплект — 2000 патронів.
Зенітна установка НСВ-12,7 калібра 12,7 мм,
боєкомплект — 300 патронів.
Броньована башта, тип броні — монолітна.
Горизонтальна товщина лобової броні в секторі ± 30° — 410 мм.
Корпус, тип броні — комбінована.
Горизонтальна товщина лобової броні — 550 мм.
Максимальна швидкість — 60 км/год.
Запас ходу: по шосе — 700 км,
по ґрунтовій дорозі — 460–650 км.
Максимальна потужність — 760 к.с.

Час занять у польових умовах та на техніці збільшено в рази

НОВАЦІЇ
в підготовці військ,

або Як військовослужбовців навчають того, що потрібно на війні

Професійно діяти в різних нестандартних ситуаціях — одне з головних завдань підготовки

З початком проведення антитерористичної операції на Сході України у Збройних Силах України суттєво змінилися підходи до підготовки військ. У рази збільшилася кількість, а головне — підвищилася якість навчань, включно з бригадними, та підготовка органів управління військами. Військовослужбовців навчають уміло діяти в різних нестандартних ситуаціях, які можуть виникнути на полі бою під час воєнних конфліктів сучасності.

Уже суттєво змінилася система військової освіти. Переопрацьовано програми навчальних дисциплін. Частково оновлено викладацький склад, зокрема військовослужбовцями, які мають бойовий досвід.

Половина навчальних занять проводяться з курсантами на полігонах, стрільбищах, тренажерах, навчальних і бойових зразках озброєння та військової техніки. А практична складова підготовки на курсах підвищення кваліфікації для офіцерів становить понад 70%. При цьому не менше 30% занять проводяться вночі.

— Значно збільшено час занять у польових умовах та на техніці для слухачів і курсантів льотних, механізованих, артилерійських, танкових спеціальностей та фахівців ППО, — повідомив начальник відділу — заступник начальника управління бойової підготовки Головного управління підготовки ЗС України полковник Георгій Гліба. — У навчальний процес упроваджується досвід АТО. До проведення практичних занять з курсантами постійно долучаються фахівці з бойовим досвідом. Курсанти та слухачі широко задіюються в навчаннях і тренуваннях у військах.

Водночас відбувається і вдосконалення матеріально-технічної бази військових вишів та навчальних підрозділів шляхом забезпечення їх новітніми зразками озброєння та військової техніки, сучасними навчально-тренувальними системами і комплексами, тренажерно-імітаційними засобами. Прийнято рішення до 10% новітніх зразків ОВТ, які будуть надходити до Збройних Сил України, поставляти до навчальних закладів.

— Підготовка сержантів та старшин здійснюється в начальних центрах та військових коледжах на трьох рівнях — базовому, середньому та вищому, — розповів офіцер.

Підготовка базового рівня проводиться в навчальних центрах протягом одного місяця. Середнього — три роки у військових коледжах. А для тих, хто має вищу освіту, — шість місяців. По закінченні навчання такі випускники зможуть обіймати посади головних старшин (до батальйонів включно). А ті військовослужбовці, які закінчили навчання на вищому рівні, матимуть можливість обіймати посади головних старшин бригад та полків.

Також зараз проводиться робота зі створення школи сержантів Збройних Сил України на базі 197-го Центру підготовки сержантського складу. Головним її завданням буде підготовка інструкторів за відповідними напрямами. Ця школа стане центром, який регламентуватиме єдині стандарти до підготовки та навчання сержантів, опрацьовуватиме навчальні програми та координуватиме діяльність інших центрів.

— Нині особливу увагу приділяємо індивідуальній підготовці військовослужбовців, — наголосив полковник Георгій Гліба. — Це, зокрема, виконання нових вправ стрільб, боротьба з бронеоб'єктами, надання домедичної допомоги, захист від засобів ураження, мінна безпека, робота на новітніх засобах зв'язку. Також навчаємо влучної стрільби на 250–300 м при веденні оборонних дій (з окопу, будівлі, з-за місцевих перешкод та укриттів), на марші (з борту, з-за колеса автомобіля, з бійниці), при відході, в наступі, при веденні штурмових дій. Тобто саме того, що безпосередньо необхідно вміти військовику при веденні бойових дій в умовах АТО.

При проведенні таких занять військовослужбовці навчаються швидкісної стрільби, стрільби з різних положень (на боці, на спині), «стрілецької каруселі», стрільби з різних рук (із незручних положень) тощо.

ОСОБЛИВА УВАГА ПРИДІЛЯЄТЬСЯ ІНДИВІДУАЛЬНІЙ ПІДГОТОВЦІ. ЗОКРЕМА — ВИКОНАННЮ НОВИХ ВПРАВ СТРІЛЬБ, БОРОТЬБІ З БРОНЕОБ'ЄКТАМИ, НАДАННЮ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ, МІННІЙ БЕЗПЕЦІ

Особлива увага приділяється психологічній підготовці, зокрема недопущенню паніки під час артилерійських обстрілів, застосуванню високоточної зброї та нальотів авіації противника. Для цього на практичних заняттях використовуються піротехнічні засоби, холості набої, звукозаписи свисту куль та снарядів із дальніх та близьких відстаней, влучань у броню бойових машин тощо. Також до проведення таких навчань залучаються психологи, які допомагають бійцям адаптуватися та виходити зі стресових ситуацій.

Постійно проводяться заняття і з медичної підготовки. На них військовослужбовці навчаються правильно надавати першу медичну допомогу пораненому, відпрацьовують тактику вогневого прикриття та евакуації з бойових машин, поля бою, фортифікаційних споруд.

— Змінився підхід і до занять з фізичної підготовки. Вони проводяться й у вигляді подолання перешкод, пов'язаних із небезпекою та ризиком для життя, — продовжив полковник Георгій Гліба. — Наприклад, військовослужбовці навчаються рукопашного бою, прихованого пересування важкопрохідною місцевістю у складі підрозділу з одночасним виконанням тактичних завдань, подолання вплав на підручних засобах водної перешкоди зі швидкою течією, плавання у спорядженні та зі зброєю тощо.

Багато уваги приділяється також відпрацюванню дій військовослужбовців уночі та в умовах обмеженої видимості. Це, зокрема, підготовка зброї до застосування вночі, приладів безшумної стрільби, маскування стрільця під час ведення ним вогню вночі, визначення орієнтирів, які добре видимі вночі, орієнтування опорного пункту тощо.

Словом, сьогодні змінюються не лише форма навчання військовика, а передусім його зміст та спрямованість. Реалізація всіх цих новацій у підготовці військ має сприяти формуванню майже універсального солдата, бійця передових армій світу.

Роман ВУС

ЧОМУ В ПОЛТАВІ МАЛО ЗНАЮТЬ ПРО АТО?

Програма підготовки сержантів у полтавському Військовому коледжі відстає від реалій сьогодення

Бойові дії на Сході України змусили внести зміни фактично в усі сфери життєдіяльності війська з урахуванням досвіду АТО. Зокрема, багато новацій внесено у програми підготовки майбутніх офіцерів у військових вишах, щоб навчити їхніх випускників того, що потрібно на війні (про це наші кореспонденти розповідали вже неодноразово). Цього разу кореспондент «Народної армії» цікавився підготовкою кадрів у полтавському Військовому коледжі підготовки сержантського складу.

До системи військової освіти в Україні входять кілька військових коледжів. Крім Полтави, такі заклади є також у Львові, Одесі та Харкові. Всі вони є підрозділами вищих навчальних закладів і випускають сержантів середнього рівня підготовки, тобто з освітньо-кваліфікаційним рівнем «молодший спеціаліст».

Полтавський коледж є підрозділом київського Військового інституту телекомунікацій та інформатизації. Він працює з 2010 року, коли було прийняте рішення про створення у Збройних Силах багаторівневої системи підготовки сержантів. По закінченні коледжу випускники можуть призначатися до стаціонарних інформаційно-телекомунікаційних та польових вузлів зв'язку на посади техніків, а також головними сержантами рот і батальйонів частин зв'язку.

На занятті з вивчення радіорелейних станцій

— Спочатку до закладу приймали контрактників, що відслужили щонайменше 2–3 контракти. Але ті, хто вже «втягнувся» у службу, не надто охоче їхали до коледжу на два з половиною роки. Тому почали набирати в курсанти і юнаків зі шкільної лави, які мають повну загальну середню освіту, — говорить начальник навчального відділу підполковник Юрій Бурмак.

ЩОНАЙМЕНШЕ ДИВНО, ЩО ЗА ДВА З ПОЛОВИНОЮ РОКИ ПІДГОТОВКИ З КУРСАНТАМИ КОЛЕДЖУ НЕ ПРОВОДИТЬСЯ ЖОДНОГО ПОЛЬОВОГО ВИХОДУ, НЕ КАЖУЧИ ВЖЕ ПРО УЧАСТЬ У РЕАЛЬНИХ НАВЧАННЯХ ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ

На цей час у коледжі відбулося тільки два випуски — набору 2011-го та 2012-го років. Останній випуск відбувся в лютому минулого року.

— У 2013-му не проводили набір, — продовжує Юрій Бурмак. — Тоді коледж взагалі планували скоротити. Але почалася війна і заклад зберегли. А вже 2014-го прийом поновився. 90 відсотків випускників 2015 року залишилися у 179-му навчальному центрі в Полтаві, який саме тоді розширявся.

Коледж, як і 179-й об'єднаний навчально-тренувальний центр військ зв'язку, де готують строковиків та контрактників, розташований на фондах колишнього Полтавського вищого військового училища. Свого часу це була одна з найкращих шкіл підготовки офіцерів-зв'язківців. Сьогодні половина викладачів коледжу — військові пенсіонери, які раніше, коли були офіцерами, навчали майбутніх лейтенантів.

— Навчальна база теж практично вся збереглася, — розповідає підполковник Бурмак. — Засоби зв'язку, правда, в більшості застарілі, але ми продовжуємо їх вивчати. В Збройних Силах залишилися місця, куди «цифра» поки ще не дійшла, та й у бойових підрозділах старі засоби нерідко використовуються, як резервні. Але це не означає, що ми зупинились. Новітні засоби зв'язку курсанти вивчають на базі 179-го центру. Але найближчим часом коледж має також отримати сучасну апаратуру.

Крім військових наук, тут викладають фізику та математику, адже випускники здобувають початковий рівень вищої освіти. Зараз у коледжі навчаються близько 100 курсантів, з них 25 відсотків — контрактники, четверо з них — учасники АТО.

— Після школи прийом до коледжу — за результатами ЗНО, військовослужбовці та ліцеїсти можуть здавати іспити. А ще профвідбір, медичний огляд, перевірка фізичної підготовки, — розповідає підполковник Бурмак. — Але якщо до інститутів приймають за трьома результатами ЗНО, то до коледжу — за двома. А оскільки приймальна комісія до ВІТІ і коледжу одночасно працює в Києві, тим, хто не пройшов за конкурсом до інституту, пропонується коледж. Хтось погоджується. А буває навпаки, ми провели агітацію, підібрали кандидатів, а їх переманили у ВІТІ!

Ми йдемо до курсантського гуртожитку. Будівля зустрічає похмурими коридорами.

— Немає коштів, — бідкається начальник курсу, — тільки на санвузли вистачило. Там стіни обкладені плиткою, обладнані душові з водонагрівачами, нормальне освітлення, приємно зайти!

Курсанти живуть у кімнатах за блочною системою, по 4–6 осіб. В приміщеннях — двоярусні армійські ліжка, такі ж шафи, столи і тумбочки. В деяких кімнатах свіжі шпалери та домашні штори, на стінах висять фотографії та картини. Керівництво коледжу, не маючи можливості ремонтувати кімнати, не забороняє курсантам робити ремонт власним коштом.

Хоч і в гуртожитку, але правила — як у казармі: заправка ліжок, порядок у шафах і тумбочках.

Навчаються в коледжі й дівчата. Одна з них — Анастасія Ільницька.

— Я хотіла вступити до ВІТІ, але не вистачило балів ЗНО, тому мені запропонували коледж. Я відразу погодилася, все одно армія. А в мене батько й дід були військовими, — говорить вона. — У школі я займалася боксом, кандидат у майстри спорту. Мені подобається тут навчатися, є спортзал, можна і далі займатися боксом.

Спілкуючись із викладачами, з'ясовую, що в коледжі відсутнє таке поняття, як заняття «в полі».

— Практика для зв'язківців — це не тільки навчальне поле, це ще й робота на техніці в класах, апаратних і на станціях, розгорнутих у пункті постійної дислокації, — пояснюють мені. — За нашою програмою кількадобові польові заняття взагалі проводяться тільки протягом місяця під час початкової військової підготовки. Там курсанти знайомляться зі зброєю, тактикою, інженерною підготовкою тощо. Ось на початку серпня приступимо до навчання нового набору, тоді польовий вишкіл вже буде включений до програми.

Теорія — річ необхідна, і тут підготовка сержантів у коледжі на солідному рівні, викладачі з досвідом. Але ж не теорією єдиною… Та й практика має передбачати не тільки навички у користуванні засобами зв'язку. Адже не всі випускники коледжу отримують призначення на стаціонарні вузли, де перед тим, як заступити на самостійне чергування, сержанти пройдуть додаткове стажування. Чимало з них буде направлено до бойових бригад, де час на адаптацію не завжди є. А виконання завдань зв'язківцями в зоні бойових дій вимагає не лише володіння навичками в налаштуванні апаратури.

Щонайменше дивно, що за два з половиною роки підготовки з курсантами коледжу не проводиться жодного польового виходу, не кажучи вже про участь у реальних навчаннях підрозділів Збройних Сил. Хоча в тому ж ВІТІ, куди структурно входить коледж, курсанти регулярно виїжджають на полігони, де у складі бойових частин діють на багатьох навчаннях. Останні з таких — «Рішуча відповідь-2016». Та керівництво коледжу на запитання щодо цього парирує, мовляв, така програма…

Загалом у закладі служать 26 офіцерів, з них 14 — викладачі. Серед них немає жодного з досвідом перебування в зоні бойових дій.

— Десятеро з нас рапорти написали, але жодний поки що керівництвом ВІТІ не реалізований, — говорять офіцери. — Тому ми лише ретельно вивчаємо аналіз досвіду АТО в документах, що нам надсилаються, і в межах можливостей його впроваджуємо.

Про те, що навчальна програма коледжу практично не адаптована до сьогоднішніх реалій говорить і начальник коледжу полковник Кирило Злобін:

— Пропозиції ми підготували, але поки що вони не реалізовані. Це стосується і стажування курсантів виключно у військових частинах, які безпосередньо брали участь у АТО, і проведення занять у польових умовах, і участі у спільних тактико-спеціальних заняттях з підрозділами військ зв'язку.

Те, що у коледжі розуміють проблеми підготовки їхніх вихованців, добре. Але попри те, що війна триває понад два роки, полтавські курсанти досі залишаються відірваними від її реалій та дізнаються про службу в умовах війни лише з розповідей чотирьох учасників АТО, що навчаються разом із ними.

Роман ТУРОВЕЦЬ

Майор Олександр Петраківський

Родина майора Петраківського буде вдячна за будь-яку допомогу у лікуванні Олександра

ВРЯТУЄМО
МАЙОРА ПЕТРАКІВСЬКОГО

За майже два роки лікування Героя України прогресу не сталося. Але родина офіцера і багато українців вірять, що зусилля багатьох людей, які допомагають Олександру одужати, не можуть бути марними... Пораненому офіцеру необхідна специфічна нейрореабілітація в спеціалізованому центрі

Середина липня 2014 року. Українські війська один за одним звільняють населені пункти Донбасу. Запеклі бої точаться в районах Амвросіївки, Маринівки, Ізвариного, Лисичанська, Дзержинська, Сєвєродонецька. 18 липня передові частини Збройних Сил беруть під контроль південно-східну частину Луганська. За 9 кілометрів на південь від обласного центру, в облозі, під щільним обстрілом з «Градів» та мінометів противника перебувають оборонці Луганського летовища. Ситуація, в якій опинилися наші підрозділи в аеропорту, критична: боєприпасів, медикаментів та продовольства обмаль, поранені потребують термінової евакуації. Командування сектору приймає рішення про розблокування ЛАПу, на прорив висувається кількатисячна колона військ…

Загін спецпризначення, який очолив капітан Олександр Петраківський, отримав завдання — провести розвідку на дорозі, що веде в аеропорт. Слідом за розвідниками мала вирушити вся колона...

У чистому полі, майже біля самого аеропорту розвідники нарвалися на засідку. Бойовики відкрили по спецпризначенцях шквальний мінометний вогонь, «Урал», в якому пересувалася група, загорівся, і складені в його кузові ящики з боєприпасами почали вибухати. Хлопці ледве встигли вискочити з автомобіля, декого викинуло на узбіччя вибуховою хвилею. За наказом командира, група зайняла кругову оборону, а сам він по-пластунськи переміститвся до молодшого сержанта Рябчича, який, вистрибуючи з автівки, втратив шолом. Знявши з себе власний, капітан наказав підлеглому вдягти його.

Інтенсивність обстрілу нашого підрозділу не спадала. Після чергового вибуху від «Уралу» відірвалося крило і впало на командира групи та ще двох бійців, які його прикривали. Поранений осколком міни в голову, із залитим кров'ю обличчям офіцер продовжував керувати боєм. За його наказом, розвідники, підбираючи поранених побратимів та відстрілюючись від ворога, почали відходити в ліс. Сам Петраківський, разом із іншими, виносив поранених із поля бою. Лише згодом, відірвавшись від ворога і опинившись у більш-менш безпечному місці, група повідомила на базу про засідку й передала свої координати для евакуації. Гелікоптер прибув у вказаний квадрат за годину. Першими вантажили поранених. Попри біль у голові, командир групи летіти першим рейсом відмовився і залишався на місці, доки не було евакуйовано всіх його підлеглих…

Завдяки діям групи капітана Петраківського, основна колона, яка рухалася на прорив ворожого кільця, стиснутого навколо Луганського аеропорту, у ворожу засідку не потрапила і прорвалася до оборонців летовища іншою дорогою. Десятки, а можливо, й сотні життів наших бійців було врятовано. В тому бою пощастило й молодшому сержантові Рябчичу, який отримав шолом командира: вся його поверхня була посічена слідами від куль та осколків.

За ту операцію капітану Олександру Петраківському було присвоєно звання Героя України та достроково — військове звання «майор». Однак ані нових погонів, ані нагороди, вдягати йому поки що не доводилося.

СВІЙ ШОЛОМ ОЛЕКСАНДР ВІДДАВ ПІДЛЕГЛОМУ. А САМ НЕ ВЦІЛІВ... ПОРАНЕНИЙ ОСКОЛКОМ МІНИ В ГОЛОВУ, ІЗ ЗАЛИТИМ КРОВ'Ю ОБЛИЧЧЯМ ОФІЦЕР ПРОДОВЖУВАВ КЕРУВАТИ БОЄМ

Пораненого командира евакуювали до Харківського військового госпіталю. На операцію він прийшов сам, але під час хірургічного втручання впав у кому. Наступного дня Олександра перевели до Львівського шпиталю. Але й там його стан лише погіршувався, тож життя офіцерові довелося рятувати за кордоном — спочатку в Ізраїлі, а потім у Польщі. На жаль, за майже два роки лікування прогресу не сталося…

28 червня поточного року реанімаційно-операційним літаком Повітряних Сил ЗС України Ан-26 «Віта» із реабілітаційного центру Республіки Польща офіцера евакуювали до України. Нині він перебуває на обстежені у Національному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» МОУ.

— Причиною перевезення пораненого майора Петраківського є необхідність обстеження і прийняття експертного рішення консиліумом лікарів МОЗу і МОУ та родичами щодо подальшого лікування Героя України в закордонних клініках, — пояснив під час брифінгу, що відбувся в Національному ВМЦ «ГВКГ», директор Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України генерал-майор медичної служби Андрій Верба.

Посадовець поінформував громадськість, що питання перебуває на контролі керівника оборонного відомства генерала армії України Степана Полторака, який після прибуття з Польщі пораненого Героя відвідав особисто й поцікавився станом здоров'я.

— Департаментом міжнародного співробітництва Міністерства оборони України направлено звернення до посольств Німеччини, США, Японії, Італії, Франції та Естонії щодо залучення фахівців цих провідних країн для проведення комплексного огляду та затвердження плану лікування і реабілітації Олександра Петраківського, — зауважив керівник Військово-медичного департаменту Міністерства оборони.

За його словами, планується провести відеоконференції з фахівцями відомих закордонних реабілітаційних центрів, які нададуть консультації.

Докладніше про стан здоров'я Героя України розповів Головний невролог Міністерства оборони України полковник Анатолій Ткачов, який у складі міжвідомчої комісії медичних фахівців оборонного відомства та Міністерства охорони здоров'я, за дорученням Президента України здійснив обстеження пораненого офіцера Олександра Петраківського у Польщі.

— Після огляду ми зробили висновок, що у Олександра, на фоні його основного захворювання — а це енцефалопатія складного генезису, посттравматична і постгіпоксична — зберігаються деякі коркові функції. Це дозволяє припустити, що відбувається процес відновлення його нервової системи, — зазначив лікар.

Консиліум дійшов висновку, що для покращення стану пацієнта необхідна специфічна нейрореабілітація в спеціалізованому центрі. На жаль, в Україні таких лікувальних закладів не існує.

Присутній на брифінгу батько героя, Петро Петраківський (полковник запасу, який свого часу проходив службу в одному з полків спеціального призначення), повідомив, що низка лікувальних закладів за кордоном готові прийняти його сина на лікування. Родина чекає завершення обстеження, яке триватиме до двох тижнів. Потім має надійти ще декілька запрошень від провідних клінік світу, і вже тоді рідні Героя України та лікарі визначаться з лікувальним закладом, до якого його буде направлено. Його батько кілька разів повторив слова Тараса Григоровича Шевченка: «Борітеся — поборете».

— Дякую, що Президент України Петро Порошенко дав доручення створити комісію щодо проведення дообстеження, інструментального обстеження мого сина та консультацій провідних фахівців Міністерства охорони здоров'я та Міністерства оборони України, — сказав Петро Петраківський.

Окремо він подякував Міністру оборони України генералу армії Степану Полтораку, який тримає процес лікування на особистому контролі.

— Степан Тимофійович, незважаючи на велику завантаженість, особисто цікавиться станом здоров'я Олександра, ходом його лікування і дав нам свій номер мобільного телефона, — зауважив Петро Петраківський.

Він також подякував військовим лікарям за лікування і сказав насамкінець:

— Я щиро вірю, що з вашою допомогою, з допомогою ваших закордонних колег Олександр згодом одужає і повернеться до строю. Такі, як він, ніколи не здаються.

За інформацією Петра Станіславовича, найбільше шансів на одужання сина дають в одному з реабілітаційних центрів Сполучених Штатів Америки. І родина сподівається, що найближчим часом Олександр буде там лікуватися.

Іван СТУПАК

Для тих, хто може і прагне надати допомогу у лікуванні Героя України майора Олександра Петраківського, надаємо номер банківської картки для перерахування коштів:

ПриватБанк 4731 2171 0824 5547
(Петраківський Петро Станіславович)

СТОРІЧНИЙ КАПІТАН І ЙОГО «ЗІРКА»

Майже детективна історія нагороди, яка знайшла героя через… 70 років

В історії нагородження капітана у відставці Геннадія Кіркевича певну роль відіграв його величність випадок. Орден Червоної Зірки ветерану Другої світової війни вручили майже через 70 років після представлення офіцера до цієї нагороди. Про те, як це сталося, розповів директор Національного військово-історичного музею України Владислав Таранець.

Того дня в установі відбулася презентація документальної виставки «Від героїв Крут до захисників донецького аеропорту». Її підготував відомий київський історик, автор 20 книг Віктор Кіркевич, син Геннадія Олександровича. Під час презентації один із відвідувачів виставки поцікавився, хто його батько, і пояснив суть свого запитання. Річ у тім, що в нього вдома зберігається орден Червоної Зірки і документ на власника нагороди. А потрапила вона до цього чоловіка за таких обставин. Одного разу він завітав до військкомату, який підлягав розформуванню. Один зі співробітників дістав із сейфа орден і сказав: «Не встигли вручити нагороду її власнику, а тепер не знаю, що з нею робити»… «Давайте я спробую розшукати ветерана», — запропонував відвідувач військкомату. А коли дізнався, кому належить нагорода і що ветеран живе у Києві, надіслав Червону Зірку до столичного військово-історичного музею. Вручали нагороду 22 червня. Рівно сімдесят п’ять років тому нацистська Німеччина напала на Радянський Союз. Саме того дня командир взводу лейтенант Геннадій Кіркевич зі своїми бійцями вступив у перший бій з гітлерівськими окупантами на західному кордоні.

«МИ ВИСТОЯЛИ НА ПОЗИЦІЯХ, ХОЧА З МОГО БАТАЛЬЙОНУ ЖИВИМИ ЗАЛИШИЛИСЯ П’ЯТЕРО БІЙЦІВ»

Попри поважний вік (через два місяці ветеран відзначить сторіччя), наш герой добре пам’ятає всі події свого життя. Розповів і про воєнне лихоліття.

— Зустрівши ворога на кордоні 22 червня 1941 року, я пережив усю трагедію відступу. Ніколи не забуду той бій під Каховкою. Аби захопити нашу позицію, гітлерівці застосували артилерію й авіацію. Але ми вистояли, хоча з мого батальйону живими залишилися п’ятеро бійців, а сам я зазнав важкої контузії. Коли мене доправляли до госпіталю, наш санітарний потяг обстріляла ворожа авіація. Мене знову було поранено, та я вижив. Після лікування намагався потрапити на фронт, однак мене направили до Саратовського піхотного училища на курси. Через два місяці навчання в мене відкрилася стара фронтова рана. Гарнізонна медична комісія визнала мене непридатним до військової служби, тож я отримав призначення до Києва — на відбудову народного господарства. Напередодні війни я закінчив Київський політехнічний інститут, набув спеціальність інженера. Тому мене й направили на інший фронт — на відновлення країни. А 1947 року мене представили до державної нагороди, яку отримав лише тепер.

Планувалося, що нагороду ветерану Другої світової війни вручать у музеї, адже тут багато експонатів пов’язано з нею. А сам він, як кажуть, жива легенда тієї війни. Тим паче, що й вік його у чомусь теж легендарний. У вимірі століття на його долю випало чимало подій історичного значення. Одні з них відбулися на ратному полі, інші — у повоєнний період.

Але через спеку і поважний вік ветерана нагороду герою вручили в його квартирі. Начальник управління цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України полковник Олексій Ноздрачов із цього приводу сказав: «Ми багато робимо для повернення з забуття прізвищ безвісти зниклих захисників України. Відчуваю хвилювання і від цієї події, коли став свідком того, як заслужена нагорода знайшла свого героя через 70 років. Це вкотре свідчить про те, що подвиги героїв житимуть вічно!»

Нині ветеран мешкає на столичній вулиці Інститутська. На його офіцерській формі багато медалей, почесних знаків. Геннадій Олександрович, отримавши Червону Зірку, звернувся до сина Віктора: «Потім розмістиш й цей орден на мундирі». Навпроти нього, на стіні, є фото, де він у формі капітана, на іншій світлині — поруч із мером міста Віталієм Кличком. Перевівши погляд на неї, ветеран сказав: «Пообіцяв Віталій прийти на день мого народження, який відзначатиму за два місяці…»

Як розповів Геннадій Олександрович, він виконував особисте завдання маршала Жукова, який створив спеціальну команду для виявлення на звільнених від гітлерівців територіях країн Європи обладнання, верстатів і доправлення їх до України. Особисто під керівництвом капітана Геннадія Кіркевича було відправлено вісім ешелонів із таким украй важливим вантажем для відбудови народного господарства країни.

Ветеран Другої світової війни капітан у відставці Геннадій Кіркевич

Після успішного виконання цього завдання Геннадію Олександровичу довірили ще важливішу ділянку роботи. Він очолив будівництво газопроводу із Західної України до Києва, а потім — до Москви. Він був також автором ідеї і керівником робіт зі створення в Україні підземних газосховищ. Ветеран війни ще у ті далекі повоєнні роки запропонував проект із видобутку газу з шельфів Чорного та Азовського морів. Керівництво українського уряду відзначило ці та інші розробки почесними грамотами і подяками.

— Коли сталася аварія на Чорнобильській АЕС, я запропонував державній комісії оригінальний проект приборкання викидів радіації, — розповідає Геннадій Олександрович. — А саме — встановити над реактором потужні магніти, які б не дали можливості такому випромінюванню поширюватися. Але «нагорі» сказали, що вони мають свій проект…

Коли я слухав розповіді цієї сторічної людини, думав про те, як відповідають стилю життя і праці рядки популярної пісні, що ветерани не старіють душею. Ветерани Другої світової. Вони — наша гордість, приклад служіння Вітчизні як на війні, так і на трудовому фронті.

Володимир ЧІКАЛІН

БОЙОВІ «П’ЄСИ» ЛЕЙТЕНАНТА «ЧЕХОВА»

Лейтенант із позивним «Чехов» кидає підлеглим різку команду: «Всім в укриття! Без команди не висовуватися!», а сам прямує до «Дашеньки» — кулемета ДШК.

Сутеніє, ми на висоті однієї з «нульових» позицій під Зайцевим, на яку тільки-но лягло зо два десятки ворожих мін та по якій працював снайпер. За кількасот метрів від нас продовжується бій між підрозділом сусіднього батальйону однієї з «Чеховим» мотопіхотної бригади і проросійськими бойовиками. Противник з якогось дива б’є трасуючими кулями різних кольорів, сусіди намагаються подавити його вогневі точки з гранатометів. Уся ця барвиста «ілюмінація» перед нами — як на долоні.

— Дістається хлопцям, — каже «Чехов», — а самі вони не можуть вирахувати й знищити дві закриті позиції сепарських автоматичних гранатометів, просять допомоги, нам це зручніше.

Лейтенант встає до ДШК першим номером, недовго цілиться, дає кілька черг по тільки йому відомій цілі, потім стріляє одиночними — викликає вогонь бойовиків на себе. Менше ніж за хвилину прилітає ворожа відповідь. «Чехов» свого досяг. Він дає команду гранатометникам на відкриття вогню з координатами ворога, потім швидко його корегує. П’ять пострілів — і двох позицій окупантів як не було…

Лейтенант із позивним «Чехов»

Я зустрічався з цим завжди усміхненим молодим офіцером у зоні АТО протягом року кілька разів: на блокпостах і опорних пунктах, під час його нагородження на річницю частини... Чесно кажучи, мене надзвичайно тішило, що в нас є така офіцерська молодь. Позивний «Чехов» лейтенанту «присвоїв» особисто командир 17-го окремого мотопіхотного батальйону полковник «Сан Санич». Мотивація наче проста, бо ім’я та по батькові лейтенанта Антон Павлович, як і в письменника-класика. Прізвище інше — Заєць.

— У нього із «Годзиллою» що не день, то подвиг, — розповідає комбат про лейтенанта. — Хлопець порядний, надійний, талановитий. Не чекає допомоги згори, своїми руками кує власну маленьку перемогу, і це в нього виходить. Він — природжений лідер, попри вік, користується в роті фантастичним авторитетом.

Стосовно авторитету «Сан Санич» анітрохи не перебільшував. На той момент виконувач обов’язків командира 1-ї роти «Чехов» був наймолодшим у підрозділі, а половина його підлеглих годилися йому в батьки. До речі, 45-річний батько Антона Павловича служить зенітником у тій же окремій мотопіхотній бригаді.

Уночі тієї ж доби легендарний на Донецькому напрямку велетень «Годзилла» — Дмитро Годзенко, який загинув за тиждень до своєї демобілізації, довго розповідав мені про Антона. Про десятки результативних боїв під його командуванням, зокрема й у контратаках. Про ті «п’єси», які «Чехов» — не письменник — талановито ставить у бойових буднях. Про взяття за задумом «Чехова» нейтральної висоти під Майорськом, яку бойовики до того використовували як спостережний пункт і стартовий майданчик для своїх диверсійних груп. Одного дня така ворожа група наразилася на нищівний вогонь українців із облаштованого на тій висоті лише за ніч опорного пункту. «Є в нього і недолік, — сміявся Дмитро, — він усюди йде першим. Мені навіть на правах вдічі старшого товариша доводиться його постійно стримувати. Кажу: ти не повинен постійно лізти в розвідку, у бойові дозори. Думаєте, слухає?»

Віктор ШЕВЧЕНКО

УКРАЇНА БУЛА, Є І БУДЕ

В Одесі відзначили День Військово-Морських Сил Збройних Сил України. В урочистостях, які розпочалися з ритуалу підняття Військово-Морського прапора, взяли участь Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко, керівництво Міністерства оборони України і Генерального штабу ЗС України, командування ВМС ЗС України, особовий склад флоту, представники депутатського корпусу, почесні гості та жителі міста-героя. На зовнішньому рейді Одеси Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак разом із керівництвом Військово-Морських Сил ЗС України, волонтерами, особовим складом вітчизняних ВМС вшанували пам'ять загиблих під час несення служби військових та цивільних моряків та поклали на воду вінки і квіти

Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко оглядає новозбудований броньований катер «Аккерман»

ПРО ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО ФЛОТУ

Виступаючи на заході, Президент України Петро Порошенко наголосив на необхідності розвитку Військово-Морських Сил разом із розвитком Сухопутних військ та Повітряних Сил ЗС України.

Петро Порошенко зазначив, що протягом тривалого часу держава не надавала належної уваги флоту. За 25 років добудовано лише чотири кораблі, які були закладені ще до проголошення незалежності України, а в результаті окупації 2014 року Росією Кримського півострова наша держава втратила близько 70% корабельного складу, і більшість наявних кораблів та катерів потребують ремонту й модернізації.

— Мені відомо всі проблеми флоту. Нещодавно завершила свою роботу інспекційна група, яка за моїм дорученням вивчила стан справ у Військово-Морських Силах і зараз готує грунтовні пропозиції щодо нарощування бойового потенціалу, створення відповідної інфраструктури та покращення всебічного забезпечення українського флоту. Так, наша держава перебуває в складних умовах, але ми повинні зламати негативні тенденції минулих років і зробити все можливе для відродження Військово-Морських Сил. Зараз аналізується пропозиція щодо оголошення наступного року — роком Військово-Морських Сил і сьогоднішній день визначаю точкою відліку в реальній перебудові вітчизняного флоту, — зауважив глава держави.

ПРО НОВІ ІМЕНА БОЙОВИХ КОРАБЛІВ

Президент України присвоїв ім'я Юрія Олефіренка середньому десантному кораблю «Кіровоград» 5-ї бригади надводних кораблів Південної військово-морської бази Військово-Морських Сил ЗС України.

— Незламний бойовий дух, мужність і професіоналізм флотського спецназу, морських піхотинців, виявлені під час оборони Донбасу, є прикладом виняткової військової звитяги і честі. Захищаючи Донбас та його морську перлину — Маріуполь, військові моряки вписали чимало героїчних сторінок у літопис Української держави, — наголосив Петро Порошенко під час виступу, висловивши тверде переконання, що загиблий герой — командир Морського центру спеціального призначення капітан 1 рангу Юрій Олефіренко гідний вшанування і того, щоб його ім'я з'явилося на борту бойового десантного корабля.

ПРО «БЕРДЯНСЬК» І «АККЕРМАН»

Також глава держави передав до ВМС два новозбудовані броньовані катери «Бердянськ» та «Аккерман». Це перші броньовані катери українського виробництва, оснащені системами спостереження та розвідки, і здатні знешкоджувати надводні та повітряні цілі. У майбутньому до складу флоту увійдуть ще кілька катерів такого типу.

— Символічно, що саме сьогодні до складу Військово-Морських Сил ЗС України увійдуть два броньовані артилерійські катери, які передаються на бойове випробування для постановки на озброєння. Швидкісні і непомітні, економічні та ефективні, розроблені і збудовані українцями, випробувані українськими моряками. А назви морських портів зі Сходу та Південного Заходу на їхніх бортах — «Бердянськ» і «Аккерман» — символізують нашу українську національну єдність, — зазначив Петро Порошенко під час вручення сертифікатів командирам новозбудованих кораблів капітан-лейтенанту Олексію Мельнику та молодшому лейтенанту Роману Мокряку.

За словами Президента України, ці катери — перші, але не останні кораблі, що поповнять український флот.

— Це лише початок. Наступні серійні артилерійські катери вже закладені на вітчизняних суднобудівних заводах і незабаром увійдуть до бойового складу флоту. В перспективі і добудова інших кораблів, поповнення флоту кораблями та суднами необхідних типів, ударними ракетними комплексами, введення до складу морської авіації вітчизняного патрульного літака, — повідомив Петро Порошенко. — Ці сплановані і ресурсно забезпечені заходи не тільки дозволять суттєво наростити потенціал вітчизняного флоту, а й нададуть імпульсу розвитку національної економіки та приморських регіонів країни.

Петро Порошенко піднявся на борт катерів «Бердянськ» і «Аккерман», оглянув їх та поспілкувався з членами екіпажів.

«ВИРІШЕННЯ ПИТАНЬ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ Є ПЕРШИМ ПУНКТОМ ПОРЯДКУ ДЕННОГО І У ПРЕЗИДЕНТА, І У ПРЕМ'ЄРА, І У МІНІСТРА ОБОРОНИ»

Перебуваючи з візитом в Одесі та вітаючи військових моряків із професійним святом, Президент України Петро Порошенко вручив їм ключі від новозбудованих квартир.

Він наголосив, що питання соціального захисту військових моряків є одним із першочергових, особливо це стосується забезпечення житлом вихідців із Криму, які продовжили службу в лавах ЗС України.

Президент України висловив тверде переконання, що вирішення житлових проблем ВМС мають бути не нижчими за загальні показники у ЗС України, де за останні два роки, з червня 2014 і дотепер, особовий склад отримав 1927 квартир, а 31 родина скористалася грошовою компенсацією за належне їм житло.

— Особливо актуальним це питання є, зважаючи на факт, що нині 600 військовослужбовців-моряків живуть на кораблях, — зауважив Президент України. — Під час наради було окреслено кроки, аби змінити цю ситуацію. Я дав доручення Міністру оборони, ми скоординували зусилля з Міністром інфраструктури. Найближчим часом, думаю, це рішення буде проведене через Кабінет Міністрів і біля порту будуть передані два будинки, які зараз належать Мінінфраструктури, для того, щоб у надзвичайно короткий термін зробити там гуртожитки, — сказав Петро Порошенко. — Міністерство оборони отримало наказ від мене, гроші на модернізацію будинків знайдені, рішення в уряді погоджено, і я ставлю завдання, щоб до кінця року цей комплекс робіт був завершений і мені з цього приводу була доповідь. Щоб ми переселили більшість військових моряків із кораблів у гуртожитки.

Також Президент повідомив, що найближчим часом розпочнеться реалізація Програми щодо забезпечення житлом військовослужбовців і членів їхніх родин. За його словами, йдеться не лише про побудову житла за бюджетні кошти, а й про систему кредитування, за рахунок чого значно більше військовослужбовців матимуть доступ до якісного житла з дуже великою розстрочкою, списанням частини вартості кредиту за вислугу років.

— Думаю, що це той шлях, який ми маємо запровадити у Міністерстві оборони найближчим часом. На сьогоднішній день вирішення питань соціального забезпечення військовослужбовців є першим пунктом порядку денного і у Президента, і у Прем'єра, і у Міністра оборони, і всієї української влади, — зауважив Петро Порошенко.

МОРСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ!

Рота почесної варти

Десантному кораблю «Кіровоград» Президент України присвоїв ім'я Юрія Олефіренка

ГЛАВА ДЕРЖАВИ ВРУЧИВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ ВМС ДЕРЖАВНІ НАГОРОДИ

— Дякую тим, хто любить рідне море. Дякую тим, хто любить рідну землю, хто не втратив віри у Вітчизну, хто б'ється з ворогом у Широкиному і Водяному, хто ризикуючи життям виконує бойові завдання на морі і в повітрі, захищаючи південні кордони країни. Дякую матерям, батькам, дружинам і дітям військових моряків за витримку та підтримку наших захисників, — наголосив Петро Порошенко.

За сумлінне та бездоганне служіння Українському народу, високий професіоналізм, зразкове виконання військового обов'язку та з нагоди свята медаллю «За військову службу Україні» були відзначені капітани 3 рангу Сергій Карлаш і Віталій Спірідонов, старший сержант Олег Плотніков, старший мічман Родіон Шемировський та підполковник Олександр Сурайкін.

Медаль «Захиснику Вітчизни» вручено матросам Михайлу Агібалову, Віталію Беспалову, Андрію Данилюку і Миколі Павленку, молодшому сержанту Сергію Богороді, сержанту Андрію Липкіну, старшому матросу Капітону Лі та прапорщику Сергію Похитайлу.

Старший механік судна «Золотоноша» дивізіону кораблів охорони і забезпечення Південної військово-морської бази ВМС ЗСУ Володимир Довагань отримав медаль «За працю і звитягу».

P.S. *У межах відзначення Дня Військово-Морських Сил Збройних Сил України в Одесі відкрилася персональна виставка живопису військовослужбовця окремого батальйону морської піхоти народного художника Ігоря Калинчука під назвою «Світ очима морського піхотинця», а в межах «Морського фестивалю» відбувся «Велопробіг у тільниках», який фінішував у центрі міста зі встановленням рекорду України «Найдовший живий ланцюг у тільняшках».*

Додамо, що у міському саду на Дерибасівській військовий оркестр Центру військово-музичного мистецтва флоту дав концерт. У виконанні флотського оркестру мешканці та гості Одеси прослухали відомі музичні композиції на морську і військово-патріотичну тематики.

Віталій ПАНЧИШИН

У руках морпіхів нагороди від Президента України

Виступ представників Центру військово-музичного мистецтва флоту

Підростаюче покоління моряків

МУСИМО ВІДРОДИТИ НАШ ФЛОТ

Упродовж кількох найближчих років заплановано суттєве оновлення корабельного складу ВМС Збройних Сил України

В результаті окупації Росією Кримського півострова 2014 року наша держава втратила близько 70% корабельного складу, більшість наявних кораблів і катерів потребують ремонту та модернізації.

За 25 попередніх років добудовано лише чотири кораблі, які були закладені ще до проголошення незалежності України

На переконання Президента України, «ми повинні зламати негативні тенденції минулих років і зробити все можливе для відродження вітчизняного флоту. Глава держави у День Військово-Морських Сил представив два новозбудованих броньованих катери «Бердянськ» та «Аккерман». Це перші броньовані катери українського виробництва, оснащені системами спостереження та розвідки і здатні знешкоджувати надводні й повітряні цілі.

За словами Президента, це лише початок. Наступні серійні артилерійські катери вже закладені на вітчизняних суднобудівних заводах і незабаром увійдуть до бойового складу флоту. В перспективі добудова інших суден, поповнення флоту кораблями необхідних типів, ударними ракетними комплексами, введення до складу морської авіації вітчизняного патрульного літака…

Про перспективи оновлення корабельного складу ВМС України ми вели розмову з нещодавно призначеним командувачем Військово-Морських Сил Збройних Сил України віце-адміралом Ігорем ВОРОНЧЕНКОМ.

— Ігоре Олександровичу, які перспективи розвитку вітчизняного флоту?

— По-перше, вищим військовим керівництвом прийнято рішення, що кожен вид Збройних Сил відпрацьовує концепцію подальшого розвитку на підставі Стратегічного оборонного бюлетеня. Те ж саме стосується Військово-Морських Сил.

Командувач Військово-Морських Сил Збройних Сил України віце-адмірал Ігор Воронченко

ВІДПОВІДНО ДО ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ БУДУЮТЬСЯ ЩЕ 4 МАЛІ БРОНЬОВАНІ АРТИЛЕРІЙСЬКІ КАТЕРИ. УКЛАДЕНО ДЕРЖАВНИЙ КОНТРАКТ НА БУДІВНИЦТВО ДВОХ ДЕСАНТНИХ КАТЕРІВ ПРОЕКТУ «КЕНТАВР». ТРИВАЮТЬ ДОСЛІДНО-КОНСТРУКТОРСЬКІ РОБОТИ З РОЗРОБКИ ТЕХНІЧНОГО ПРОЕКТУ РАКЕТНОГО КАТЕРА «ЛАНЬ»

Основними напрямками подальшого розвитку я вважаю перш за все набуття оперативних спроможностей усіх компонент, зокрема корабельної, сухопутної та авіаційної, згідно з визначеними завданнями за призначенням, підвищення рівня боєготовності та боєздатності військових частин, які беруть участь в АТО, а також тих, що були виведені з Криму.

По-друге, це поступове оновлення корабельного складу. Після анексії Криму в нас залишилося лише 11 кораблів бойового складу та 39 суден забезпечення. Але й вони потребують модернізації.

Зараз відбуваються державні випробування двох малих броньованих артилерійських катерів. На мій погляд, усе йде вдало — і незабаром вони будуть введені до бойового складу ВМС. Відповідно до Програми розвитку озброєння і військової техніки будуються ще 4 малі броньовані артилерійські катери.

Окрім того, у квітні 2016 року між Міністерством оборони України та ПАТ «Завод «Ленінська кузня» було укладено державний контракт на будівництво двох десантних катерів проекту «Кентавр». Запланований термін надходження катерів до Військово-Морських Сил — вересень 2017 року.

Нині також тривають дослідно-конструкторські роботи з розробки технічного проекту ракетного катера «Лань», які будуть ефективними в Чорноморській операційній зоні. Головним виконавцем проекту визначено Миколаївське державне підприємство «Дослідно-проектний центр кораблебудування». Як ви знаєте, Чорноморський флот Російської Федерації нарощує сили. До складу ЧФ було введено сучасні корвети типу «Буян» і сучасний фрегат. Днями в акваторію Чорного моря зайшов третій підводний човен «Старий Оскол». Він має на озброєнні протикорабельні ракети «Калібр» з дальністю 1500 кілометрів, які можуть вражати цілі на всій території України. На такі загрози ми повинні адекватно реагувати.

ЩЕ ОДНЕ ЗАВДАННЯ — ЗАВЕРШЕННЯ ПРОЕКТУ ПРОТИКОРАБЕЛЬНОГО РАКЕТНОГО КОМПЛЕКСУ «НЕПТУН». ЙОГО БУДЕ ВСТАНОВЛЕНО І НА НОВОМУ КОРВЕТІ, Й НА РАКЕТНИХ КАТЕРАХ ТА МОДЕРНІЗОВАНОМУ ФРЕГАТІ «ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ»

До речі, Миколаївське ДП також залучено до проведення розробки технічного проекту модернізації фрегата «Гетьман Сагайдачний». Метою модернізації є підвищення бойових можливостей та експлуатаційних характеристик корабля за рахунок встановлення нового та модернізації існуючого озброєння і технічних засобів корабля.

Враховуючи те, що фрегат «Гетьман Сагайдачний» є єдиним багатоцільовим кораблем Військово-Морських Сил ЗС України, який спроможний самостійно протидіяти противнику й постійно задіяний у заходах бойової діяльності, бойової підготовки та міжнародних навчаннях, його модернізація повинна здійснюватися поетапно із поступовим нарощуванням бойових можливостей та технічної справності всіх складових механізмів і систем, із максимально можливим використанням напрацювань щодо багатоцільового корабля класу «корвет».

— А які плани щодо будівництва корвета?

— Робота з будівництва корвета ведеться. Корпус, машини та комплектуючі з країн-кооператорів уже готові. В цілому в будівництві корвета задіяні близько 200 підприємств. Цей проект ми реалізуємо в кооперації з європейськими підприємствами. Тільки-но буде відновлено належне фінансування, перспективи його будівництва стануть ближчими.

(Нагадаємо, що у травні 2011 року було проведено урочисту церемонію закладки головного корабля. Відтоді зібрано сім блоків основного корпусу корабля та блок надбудови, частково закуплено обладнання. Підприємством «Чорноморський суднобудівний завод» укладено контракти на постачання артилерійської установки середнього калібру, артилерійських установок малого калібру, головних дизелів, дизель-генераторів, гвинтів керованого кроку, валопроводів тощо. — Авт.)

— А що стосується розробки нових зразків озброєння…

— Ще одне завдання, яке стоїть перед нами, — це завершення проекту протикорабельного ракетного комплексу «Нептун». Його буде встановлено і на новому корветі, й на ракетних катерах. Даний комплекс планується встановити на перспективних кораблях і катерах, а саме: на багатоцільовому корветі, ракетному катері, а також під час модернізації фрегата «Гетьман Сагайдачний».

— 2016 рік оголошений роком Повітряних Сил. Чи торкнеться це якимось чином морської авіації?

— Зараз обговорюється проект «Світанок». Ідеться про те, щоб на базі нашого вітчизняного літака Ан-148 збудувати патрульний літак, який ВМС дуже необхідний. Ан-148 — вдалий проект багатоцільового літака.

— Чи є конкретні проекти щодо підсилення вітчизняного флоту іноземними засобами?

— Як я вже говорив, будівництво корвета відбувається в кооперації з багатьма країнами Європи. Україна — головний розробник, інші — співвиконавці. Це один із напрямків військово-технічного співробітництва. Інший — надання нам на озброєння тих засобів іноземних флотів, які нині або законсервовані, або виведені в резерв. Такі питання вже розглядалися, і вже є напрацювання щодо передачі катерів прибережної зони типу «Island». Це американські катери з дуже високою морехідністю.

У контексті питання військово-міжнародного співробітництва варто нагадати також про тісні стосунки, які у нас склалися з ВМС Туреччини. Наші партнери вже запропонували проводити спільну підготовку наших моряків усіх рівнів, навчання на базі навчальних центрів і навчальних закладів Туреччини, а також комплексну підготовку екіпажів кораблів.

— Активізація міжнародного співробітництва, особливо з країнами-членами НАТО, відіграє важливу роль і в контексті питання системи безпеки в Азово-Чорноморському регіоні…

— Напрямків багато, але, безперечно, один із головних — проведення спільних навчань.

Флагман вітчизняного флоту — фрегат «Гетьман Сагайдачний» у поході

Артилерійський бронекатер під час ходових випробувань

Флот — це передусім люди

18 липня в акваторії Чорного моря розпочнуться навчання «Сі Бриз». Сподіваюся, що вони відбудуться згідно з планом і до них буде залучено той комплект сил та засобів, який передбачався. Тоді буде нагода побувати на одному з кораблів найпотужнішого флоту світу, який ще не заходив до Чорного моря.

— Багато наших кораблів та озброєння залишилися в окупованому Криму. Яка робота ведеться для їхнього повернення?

— РФ однозначно відповідає: «Ні». За нашими даними, всі наші кораблі розташовані фактично в одному місці. На них повісили таблички «Техніка іноземної держави». Окупанти використовують їх в якості донорів. Зараз на переході морем знаходяться чотири російські військові десантні кораблі. Інтенсивність їх експлуатації величезна. Підтримка в робочому стані потребує вузлів та агрегатів, тож росіяни використовують деталі з наших кораблів. Знаю, що «Костянтин Ольшанський» — корабель-донор. Окупанти вже багато чого з нього зняли, аби ходили їхні кораблі.

— А що можна сказати про перспективу підводних човнів?

— Це актуальна тема, проте в зоні, де ми зараз перебуваємо, застосування підводних човнів практично нереальне. Щодо надмалих підводних човнів, то в середньостроковій перспективі питання відкрите. Підводна складова флоту бере на себе багато зусиль надводних сил. Ми розглядаємо і ці питання, але вони потребують великого ресурсного забезпечення.

— Історично саме місто Миколаїв називають містом корабелів. Які перспективи пожвавлення співпраці суднобудівних підприємств з ВМС?

— Минулого місяця я був на судноремонтному заводі «61-го комунара». Це завод із давньою історією. Зараз його необхідно зберегти. Потужності залишилися, і колектив заводу буде працювати, якщо його об'єднати навколо досвідченого й авторитетного керівника. Знаю, що багато працівників підприємства вже зневірені, та особисто я дуже сподіваюся, що завод скоро отримає друге дихання. Будуть там будувати і корвети, і катери. Необхідно відродити це унікальне підприємство. Якщо воно стане на ноги, то виконуватиме замовлення не лише для нашого флоту, адже є дуже багато іноземних партнерів, які зацікавлені у продукції цього заводу.

НАШІ КОРАБЛІ В ОКУПОВАНОМУ КРИМУ РОСІЯНИ ВИКОРИСТОВУЮТЬ В ЯКОСТІ ДОНОРІВ ДЛЯ КОМПЛЕКТАЦІЇ ТА ОНОВЛЕННЯ СВОГО КОРАБЕЛЬНОГО СКЛАДУ

— Як відбувається підготовка кадрів для ВМС України? Якою є співпраця у цьому напрямку з країнами НАТО?

— Флот — це передусім люди. Так, підготовка кадрів на сьогодні є нагальною проблемою. Я вдячний попередньому командувачу за те, що залишилася вся система, починаючи з ліцею і закінчуючи військовим факультетом. Зараз три наших курсанти проходять навчання у Великій Британії. Ведуться переговори й про підготовку кадрів на базі навчальних центрів ВМС Туреччини. Також погоджено питання щодо надання радника командувачу зі складу ВМС Туреччини, особливо в процесі підготовки кадрів.

Навчальний центр ВМС потребує вдосконалення, впровадження нових методик підготовки, нарощування матеріальної бази. Ми все ж таки плануємо домогтися, щоби на базі факультету ВМС при Національній академії «Одеська морська академія» було створено інститут. Буде декілька факультетів, які охоплять усі необхідні напрямки. Підготовка кадрів для підрозділів берегової компоненти відбувається в Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного й у Військовій академії міста Одеса. Зараз готується курсантський взвод для морської піхоти. Створено додаткові сили і засоби, розгорнуто частини, щоб мати можливість перекривати все узбережжя Азовського і Чорноморського напрямків.

— Відомо, що багато військових, які вийшли з Криму, досі живуть на кораблях. Як Ви бачите розв'язання цієї складної соціальної проблеми?

— Соціальний захист військовослужбовців, покращення їхніх житлових умов мають бути серед пріоритетних питань на рівні держави. На сьогодні Міністерством оборони України вже виділено певні фінансові ресурси, є погодження з Міністерством інфраструктури, від якого ми приймаємо фонди і будемо проводити переобладнання приміщень на казарми поліпшеного типу для контрактників. Є план й щодо забезпечення житлом сімей офіцерів. Щодо напрацьованих пропозицій, я доповім військовому керівництву і сподіваюсь, що цю програму затвердять.

Я вірю, що мине не так багато часу — і ми матимемо потужний флот, який буде спроможний адекватно реагувати на весь спектр загроз, що можуть виникати на морі.

Розмову вів Леонід МАТЮХІН

«РЕПІД ТРАЙДЕНТ-2016»:

1800 солдатів та офіцерів із 13 країн світу, серед яких понад 1300 воїнів-українців з підрозділів Сухопутних військ, Високомобільних десантних військ та Національної гвардії України. Саме таким є склад учасників цьогорічних українсько-американських тактичних навчань із залученням військ «Репід Трайдент-2016», які проводяться на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. З огляду на події на Сході нашої країни ці навчання мають особливе значення в контексті її безпеки

Військовослужбовці взводу ВДВ відпрацьовують дії під час штурму

Передбачивши зауваження скептиків про те, що армійські підрозділи, залучені до проведення маневрів глибоко в тилу на полігоні, були б кориснішими на передовій зони АТО, зазначимо, що солдати та офіцери, визначені для участі у цьогорічних маневрах, уже мають бойовий досвід. Вони прибули на Львівщину, щоб поєднати значний масив накопиченого бойового досвіду з передовими знаннями закордонних фахівців військової справи. Адже вперше за історію навчань «Репід Трайдент» підготовка особового складу здійснюється в контексті діяльності Об'єднаної багатонаціональної групи з підготовки — «Україна» (JMTG-U), спрямованої на підготовку українських військовослужбовців різних військових спеціальностей за стандартами НАТО та за допомогою інструкторів армій США, Канади, Великобританії, Литви, Естонії та Польщі. Простою мовою це можна назвати «тренінгом для тренерів». Оскільки, повертаючись до складу військових частин та з'єднань, вони передаватимуть провідні методики підготовки колегам, які не залучалися до цього курсу. До слова, програма JMTG-U, яка розпочалася 2014 року й триватиме до 2017-го, передбачає ґрунтовну підготовку підрозділів в умовах, максимально наближених до бойових. Уже є результати: окрім випусків інструкторів-саперів та спецпризначенців навчальних центрів у Кам'янці-Подільському та Хмельницькому, на полігонах уже пройшли вишкіл декілька бригад Сухопутних військ та ВДВ.

— Участь України в міжнародних навчаннях має під собою підтекст сили та єднання з іншими націями прогресивного світу, — зазначив співкерівник «Репід Трайдент-2016» полковник армії США Нік Дусіч. — Це декларація спільних зусиль наших країн для забезпечення миру та стабільності в Європі, неприйнятності анексування територій суверенних держав та прямої підтримки сепаратистських конфліктів у XXI столітті. Ваша участь у навчаннях допоможе Україні на її шляху до реформування власного оборонного сектору.

Іноземні інструктори наголошують на надзвичайній вмотивованості українських бійців, які поєднують передові методики з досвідом АТО. Значний акцент робиться на тактиці дій підрозділів, злагодженості та комунікації під час відпрацювання тактичних завдань широкого спектру. На навчаннях наші вояки освоюють навички з використання сучасних засобів радіозв'язку, протидії вибуховим пристроям, тактичної медицини тощо. Всі ці елементи у реальному часі прив'язані до сценарію навчань, який, до речі, зазнав суттєвих змін у порівнянні з навчаннями попередніх років.

У ретроспективі, до 2013 року матрицею для сценаріїв навчань серії «Репід Трайдент» була суто миротворча тематика. Українські підрозділи готувалися протидіяти «локальним» проявам тероризму або розбороняти міжетнічні збройні конфлікти у складі коаліційних сил під егідою ООН або НАТО з подальшою передачею повноважень у сфері управління та безпекового сектору місцевій владі та силовим структурам.

ДО 2013 РОКУ МАТРИЦЕЮ ДЛЯ СЦЕНАРІЇВ НАВЧАНЬ БУЛА СУТО МИРОТВОРЧА ТЕМАТИКА. НИНІ АКЦЕНТИ У ПІДГОТОВЦІ ВІЙСЬК ЗМІСТИЛИСЯ НА ПРОТИДІЮ АГРЕСОРУ В УМОВАХ «ГІБРИДНОЇ» ВІЙНИ

Утім після анексії Росією Кримського півострову та розпалювання країною-окупантом бойових дій на Сході України акценти у підготовці військ змістилися на протидію добре озброєному та численному агресору в умовах «гібридної» війни.

— Загалом наша підготовка триває 55 днів. Саме такий термін надається підрозділу для участі у програмі JMTG-U. Більша частина відведеного для навчання часу вже позаду, — розповідає командир батальйону окремої механізованої бригади СВ ЗС України підполковник Олександр Вдовиченко. — Надалі підрозділ буде готовий до виконання завдань за призначенням у зоні АТО. Порівнюючи підготовку наших підрозділів у 2014 році, коли ми вперше вирушали до зони АТО, і нинішній рівень навченості, забезпечення підрозділів, бойового досвіду, можемо констатувати, що це фактично неспівмірні речі. Але ми і далі маємо рухатися вперед.

Комбат додав, що під час навчань його увагу найбільше привернули форми і методи проведення занять. «Вони суттєво відрізняються від наших методик і є більш дієвими. У закордонних партнерів навіть командир відділення повинен здійснювати самостійне планування і проведення тактичних операцій на рівні свого підрозділу». Крім того, поєднання польового вишколу із роботою багатонаціонального штабу в контексті навчань «Репід Трайдент-2016» надає додаткової практики офіцеру як командиру батальйону та офіцерам його штабу.

За словами співкерівника навчань з української сторони полковника Едуарда Москальова, минулого року, до прикладу, командування підрозділів та офіцери багатонаціональних штабів вчилися не лише планувати дії підпорядкованих підрозділів та керувати ними, але й «відбивати» атаки в інформаційному просторі, налагоджувати комунікацію та активну співпрацю з місцевим населенням у зоні бойових дій, забезпечуючи у такий спосіб додаткові переваги для успішних дій наших військ, використовувати спеціалізоване програмне забезпечення для імітаційного моделювання у віртуальному просторі ймовірних дій підрозділів. Цього року багатонаціональний штаб також застосовує імітаційне моделювання, аби за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення створювати віртуальну картину бою та прораховувати перспективи розвитку

ПРАКТИЧНА ФАЗА НАВЧАНЬ: ВДВ ТА АРМІЙСЬКА АВІАЦІЯ — ПОДВІЙНИЙ УДАР!

Висадка десанту посадковим способом

У межах навчань підрозділ ВДВ та вертолітники армійської авіації відпрацювали спільні дії під час атаки на укріпрайон умовного противника.

Перед десантниками стояло завдання — захоплення ділянки місцевості з опорним пунктом, який, за легендою навчань, контролюють бойовики угруповання RedDogs. Курсанти військових академій Львова та Одеси, які впродовж навчань виконують роль умовного противника в складі загону OPFOR, добре підготувалися до оборони об'єкту. Опорний пункт було добре укріплено в інженерному плані. Словом, міцний «горішок», який з ходу не взяти.

Десантники атакували ворога за підтримки штатної бронетехніки підрозділу — бронеавтомобілів «Спартан», які вогнем кулеметів підсилили натиск «крилатої піхоти». Однак цього було недостатньо. Тому в тилу противника пара вертольотів Мі-8 висадили підкріплення для десанту. Льотчики завдали удару з повітря для підтримки дій наземних сил і знищення живої сили та вогневих засобів ворога.

Зрештою, отримавши підтримку на землі та з повітря, десант завдання виконав, зайнявши позиції, які обороняв умовний противник.

Заступник командира роти з роботи з особовим складом капітан Артур Манжос розповів, що особливу увагу під час виконання цієї вправи було приділено координації дій між підрозділами ВДВ та вертольотами армійської авіації.

— Для того, щоб отримати в критичний для нас момент підтримку з повітря та переломити хід бою на нашу користь, ми повинні були в режимі реального часу скоординувати роботу з екіпажами вертольотів, скорегувати їхній удар із повітря по позиціях умовного противника і, скориставшись моментом, завершити захоплення опорного пункту, — розповів офіцер. — Противник мав перевагу, перебуваючи в обороні і маючи підготовлені сектори ведення вогню. Мі-8, висадивши групу підсилення та здійснивши удар з повітря, допомогли виконати поставлені перед десантниками завдання.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

РЕТРОСПЕКТИВИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ!

Вертолітники однієї з бригад тактичної авіації практично відпрацьовують елемент підтримки вогнем дій наземних сил

Кулеметник підрозділу морської піхоти під час тактичних занять

Інструктори з США та Великобританії спостерігають за діями українських бійців

Взвод військовослужбовців ЗС Болгарії — один з підрозділів у міжнародних навчаннях

тієї чи іншої тактичної ситуації в реальному часі. Сценарій навчань передбачає значну динаміку подій. Тому робота для «мозкового центру» складна.

До слова, легкої перемоги організатори навчань не обіцяють і учасникам польової фази. Справа у OPFOR. Це підрозділ, який у ході навчань виконує функції умовного противника. Мислити, як ворог, — це саме про них. Під час попередніх навчань ці функції виконували бійці десанту та розвідки, а також курсанти, які навчаються за профільними спеціальностями. Нестандартні дії та рішення, уміння з'явитися нізвідки, завдати раптового удару і розчинитись у «зеленці» — все це тримало, як кажуть, у тонусі всіх учасників польової фази у минулому році. Власне, у непередбачуваності дій і полягає основне призначення цього підрозділу.

«Атмосферності» реального бою усім тактичним діям у полі додає використання багатоцільової інтегрованої лазерної системи імітації бойових дій MILES. Міжнародний центр миротворчості та безпеки має понад 500 комплектів індивідуального спорядження для бійців та близько 20 тактичних систем для бойових броньованих машин. Інструктори зазначають, що використання MILES під час занять значно прискорює процес засвоєння інформації бійцями. Багатоцільова інтегрована лазерна система імітації бойових дій використовується у Збройних Силах України вже близько п'яти років. Зокрема, в структурі МЦМБ навчально-тренувальний комплекс MILES з'явився позаминулого року.

Маю розповісти і про місце проведення міжнародних навчань. Отже, МЦМБ — один із найбільших полігонів Європи. Його площа становить майже 360 квадратних кілометрів. Центр здатен прийняти для проведення тренування повноцінну піхотну бригаду. Тут можуть проходити стрільби з усіх систем наземної артилерії, відпрацьовуватися бойове застосування підрозділів армійської, бомбардувальної та штурмової авіації. Начальник Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного розповів про подальші плани удосконалення полігону.

— Одним із пріоритетних завдань для колективу Національної академії сухопутних військ, зокрема й МЦМБ, є подальше нарощення навчально-матеріальної бази Центру. Зокрема, найближчим часом на території полігону мають з'явитися нові казарми для проживання особового складу. Також планується добудувати нові навчально-тренувальні корпуси. До осені ми плануємо здати в експлуатацію будівлю центру імітаційного моделювання. Окрім того, триває робота з перепланування тактичних полів та стрільбищ полігону. Це дозволить залучати до навчань більшу кількість військовослужбовців.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

ОФІЦЕР АРМІЇ США:

«ПОМІТНО, ЩО ЧАСУ ТА ЗАСОБІВ НА ВИШКІЛ ВІЙСЬКОВИХ МЕДИКІВ ТЕПЕР В УКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ ВИДІЛЯЄТЬСЯ ЗНАЧНО БІЛЬШЕ»

Під час проведення занять із тактичної медицини важливо не оминути жодної деталі

Андрій Сидоренко — колишній киянин. У 90-х він закінчив Київський інститут фізкультури, згодом працював фельдшером на швидкій допомозі. Сімнадцять років тому Андрій Сидоренко іммігрував до США. Зараз він старший лейтенант американської армії, обіймає посаду медика одного з батальйонів армії США. Під час українсько-американських навчань «Репід Трайдент — 2016» Андрій відповідає за проведення короткого курсу з тактичної медицини для українських військових медиків ланки «рота-батальйон». Він говорить, що за останні два роки підготовка санінструкторів та фельдшерів в українському війську помітно покращилася.

— Українські військовослужбовці зараз надзвичайно вмотивовані до отримання нових знань за фахом. Вони не з чуток знають, що таке порятунок людського життя і що за цим стоїть. Також з'явилося розуміння важливості медичної підготовки й у вашого командування. Часу та засобів на вишкіл військових медиків тепер виділяється значно більше, — поділився думками офіцер армії США Андрій Сидоренко.

Однак, за його словами, українцям ще є над чим працювати.

— Ви все робите тихо, майже без слів. А в американській армії під час надання невідкладної допомоги ми постійно підтримуємо комунікацію, доповідаємо про кожен крок, інформуємо про стан пораненого, — розповів він. — І тут не лише кожна секунда є вирішальною, але й інформація про стан потерпілого та перебіг надання допомоги.

Американські військові інструктори під час проведення занять із тактичної медицини не оминають жодної деталі. Вони вчать прикривати поранених, правильно виносити їх з поля бою та використовувати часом зовсім непросте медичне обладнання. Навіть катетери українські санінструктори вчаться ставити один одному по-справжньому. Однак американські фахівці зізнаються, що і їм є чого повчитися в українців. До прикладу, вони були вражені нашою технікою евакуації поранених бійців під обстрілом шляхом переповзання, а також із використанням парашутних строп.

Антон МИРОНОВИЧ

ЩО ГАРАНТУЄ ДЕРЖАВА

Триває звільнення в запас військовослужбовців, призваних на військову службу торік під час п'ятої хвилі мобілізації. На допомогу бійцям фахівці Юридичного департаменту Міністерства оборони України надають інформацію щодо соціальних прав та гарантій учасників АТО

ПРОВЕДЕННЯ ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ

Після видання наказу командира (начальника) військової частини про звільнення військовослужбовець повинен здати посаду, про що видається наказ по стройовій частині. Потім проводиться розрахунок та виключення зі списків особового складу військової частини наказом по стройовій частині. Після цього його направляють на військовий облік до районного (міського) військового комісаріату за вибраним місцем проживання. В разі неможливості виключення зі списків особового складу військової частини з об'єктивних причин: перебування на лікуванні у закладах охорони здоров'я, у полоні тощо — виключають після повернення з лікування, полону тощо.

Військовослужбовцю видається на руки припис, у якому вказується найменування військового комісаріату, дата прибуття та вихідний номер відправлення особової справи.

Демобілізованих військовослужбовців зі сльозами радості та усмішками тепло зустрічають рідні й близькі

ЯК ОТРИМАТИ СТАТУС УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ

Військовослужбовцям, які брали безпосередню участь в АТО, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах проведення антитерористичної операції, згідно з постановою КМУ від 20 серпня 2014 року № 413 (зі змінами) надається статус учасника бойових дій. Для цього командир військової частини у місячний строк після завершення особами виконання завдань АТО подає на розгляд комісії з питань розгляду матеріалів про визнання учасниками бойових дій такі документи: оригінал довідки про безпосередню участь особи в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення і захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України; витяги із наказів по стройовій частині про вибуття (прибуття) до військової частини після виконання завдань антитерористичної операції; витяги із наказів по стройовій частині першого заступника керівника Антитерористичного центру (командира сектору) про прибуття для виконання завдань антитерористичної операції та вибуття до місця постійної дислокації; копії посвідчень про відрядження (в разі їх наявності); копії документів про отримання поранень (в разі їх наявності); інформацію про осіб, яким надається статус учасника бойових дій; згоду на збір та обробку персональних даних; копію всіх сторінок паспорта громадянина України.

Звільнені учасники антитерористичної операції, які не отримали статус учасника бойових дій за час військової служби, документи подають особисто через комісії обласних військових комісаріатів та міського військового комісаріату міста Києва.

ВАЖЛИВО!
У разі неподання командиром (начальником) військової частини до комісії документів, необхідних для надання статусу учасника бойових дій, особа може самостійно звернутися до відповідної комісії

ВАЖЛИВО!
У разі відмови в наданні статусу учасника бойових дій питання про надання особі зазначеного статусу може повторно виноситися на розгляд комісії за рішенням керівника відповідного міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади чи іншого державного органу

ВАЖЛИВО!
Рішення комісії (міжвідомчої комісії) може бути оскаржено в судовому порядку

Зауважимо, що особи, звільнені з військової служби, зобов'язані у п'ятиденний строк прибути до районних (міських) військових комісаріатів для взяття на військовий облік за місцем проживання.

ЩО ВИПЛАЧУЮТЬ ПРИ ЗВІЛЬНЕННІ

Військовослужбовцям, які підлягають звільненню, здійснюється виплата одноразової грошової допомоги при звільненні, в порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 17.09.2014 р. №460, в розмірі 4 відсотків місячного грошового забезпечення, на яке має право військовослужбовець на день виключення зі списків військової частини, за кожний повний календарний місяць служби, але не менш як 25 відсотків місячного грошового забезпечення.

У разі звільнення військовослужбовців з військової служби за службовою невідповідністю, у зв'язку з позбавленням військового звання, у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, допомога не виплачується.

ГРОШОВА ДОПОМОГА У РАЗІ УКЛАДАННЯ КОНТРАКТУ

Якщо військовослужбовець, призваний по мобілізації на особливий період, виявить бажання укласти контракт на подальше проходження військової служби у ЗС України, він отримає одноразову грошову допомогу:

1) особи рядового складу — вісім мінімальних заробітних плат;
2) особи сержантського та старшинського складу — дев'ять мінімальних заробітних плат;
3) особи офіцерського складу — десять мінімальних заробітних плат.

РЕЧОВИЙ ІНВЕНТАР ПІДЛЯГАЄ ЗДАЧІ

Звільнення військовослужбовців, призваних за мобілізацією, здійснюється у тій формі одягу (за сезоном), що перебувала в його особистому користуванні. Під час звільнення військовослужбовець зобов'язаний здати інвентарні предмети речового майна: флягу, казанок, плащ-намет, засоби індивідуального захисту (шолом, бронежилет), мішок спальний, каремат, рушники, постільні предмети тощо.

У разі втрати військовослужбовцем речового майна призначається службове розслідування, за результатами якого приймається рішення щодо подальшого його списання. Коли втрата майна сталася з вини військовослужбовця і не була пов'язана з виконанням бойового завдання, його вартість відшкодовується винними особами.

У разі втрати речового майна в результаті бойових дій військовослужбовець доповідає командиру підрозділу, згодом за результатами службового розслідування приймається рішення щодо списання речового майна з обліку частини за рахунок держави.

За втрачене майно з вини військовослужбовця він несе матеріальну відповідальність з урахуванням кратності. Так, за втрату засобів бронезахисту — у 10-кратному розмірі; за загублене льотно-технічне обмундирування та інвентарні речі відшкодовуватиме у 5-кратному розмірі, а за втрату, приміром, приладу нічного бачення — у 3-кратному.

ЗА НЕОТРИМАНЕ РЕЧОВЕ МАЙНО — КОМПЕНСАЦІЯ

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 16 березня 2016 року № 178 «Про затвердження Порядку виплати військовослужбовцям Збройних Сил (та інших формувань) грошової компенсації вартості за неотримане речове майно» у разі звільнення з військової служби особам офіцерського, старшинського, сержантського і рядового складу здійснюється виплата грошової компенсації за неотримане речове майно.

Грошова компенсація виплачується військовослужбовцям за місцем військової служби за їх рапортом на підставі наказу командира військової частини, відповідно до норм забезпечення. Речовою службою військової частини видається довідка про вартість речового майна, яке належить до видачі, виходячи із закупівельної вартості, розрахованої Міноборони станом на 1 січня поточного року. Оригінал довідки додається до відомості щодо виплати грошової компенсації.

УЧАСНИКАМ АТО

ДЕРЖАВА ГАРАНТУЄ ЗБЕРЕЖЕННЯ РОБОЧОГО МІСЦЯ

За громадянами України, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період на весь строк служби, зберігається місце роботи (посада), середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, незалежно від підпорядкування та форм власності (стаття 119 Кодексу законів про працю України, стаття 39 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»).

Час перебування громадян України на військовій службі (зокрема в особливий період) зараховується до їхнього страхового стажу, стажу роботи, стажу роботи за спеціальністю, стажу державної служби, стажу роботи, що дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах у порядку, який визначає Кабмін.

ПЕРЕРАХУНОК ПЕНСІЇ

Після звільнення зі служби здійснюється перерахунок пенсій з урахуванням додаткової вислуги років на день демобілізації. Якщо новий розмір пенсії буде нижчий за розмір, який отримували у мирний час, виплата здійснюється у розмірі, який був на день призову на службу у зв'язку з мобілізацією.

ПОРЯДОК ОФОРМЛЕННЯ ПІЛЬГИ НА ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Перш за все необхідно звернутися до органу соціального захисту за місцем проживання для включення до реєстру пільговиків. При собі необхідно мати:

— копію посвідчення учасника бойових дій;

— копію паспорта;

— довідки про присвоєння ідентифікаційного номера, довідки про склад сім'ї з ЖЕО та копії свідоцтв про народження неповнолітніх дітей.

За необхідності отримати довідку-дозвіл про оформлення пільги за фактичним місцем проживання.

Потім потрібно звернутися до постачальника відповідних послуг із заявою про оформлення пільги, квитанціями про сплату за послуги, показаннями лічильника та довідкою-дозволом про оформлення пільги.

ПІЛЬГИ ДЛЯ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Пільги учасникам бойових дій надаються відповідно до статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Серед них, зокрема, такі:

75-відсоткова знижка квартирної плати в межах норм, передбачених законодавством, та вартості комунальних послуг, яка надається учасникам бойових дій та членам їхніх сімей, що проживають разом із ними; позачергове встановлення на пільгових умовах квартирних телефонів та абонентна плата за користування телефоном у розмірі 50 відсотків;

безплатний проїзд усіма видами міського пасажирського транспорту, автомобільним транспортом загального користування в сільській місцевості, а також залізничним і водним транспортом приміського сполучення та автобусами приміських і міжміських маршрутів, у тому числі внутрірайонних, внутрі- та міжобласних незалежно від відстані та місця проживання; безплатний проїзд один раз на два роки (туди і назад) або один раз на рік (туди й назад) з 50-відсотковою знижкою залізничним, водним, повітряним або міжміським автомобільним транспортом;

безплатне одержання лікарських засобів за рецептами лікарів, першочергове безплатне зубопротезування, забезпечення санаторно-курортним лікуванням; першочергове обслуговування в лікувально-профілактичних закладах та першочергова госпіталізація; виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 процентів середньої заробітної плати;

використання чергової щорічної відпустки у зручний час, а також одержання додаткової відпустки строком 14 календарних днів на рік; переважне право на залишення на роботі при скороченні штату організації;

першочергове забезпечення житловою площею, тих, хто потребує поліпшення житлових умов. Учасники бойових дій, які дістали поранення, контузію або каліцтво, забезпечуються житловою площею протягом двох років з дня взяття на квартирний облік;

першочергове відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва, одержання позики на будівництво з погашенням її протягом 10 років, починаючи з п'ятого року після закінчення будівництва;

першочергове право на вступ до житлово-будівельних (житлових) кооперативів, кооперативів по будівництву та експлуатації колективних гаражів, стоянок для транспортних засобів та їхнє технічне обслуговування;

щорічна разова грошова допомога до 5 травня.

Відповідно до статей 10 та 15 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» відповідні пільги отримують також особи, на яких поширюється чинність зазначеного Закону, до яких належать, зокрема:

сім'ї військовослужбовців, які загинули (пропали безвісти) або померли внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час виконання обов'язків військової служби, а також внаслідок захворювання, одержаного в період проходження військової служби;

дружини (чоловіки) померлих учасників бойових дій та визнаних за життя інвалідами, які не одружилися вдруге;

діти померлих учасників бойових дій, які навчаються за денною формою навчання у вищих навчальних закладах I-IV рівнів акредитації та професійно-технічних навчальних закладах.

ВИПЛАТИ ПОРАНЕНИМ ТА ІНВАЛІДАМ

Одноразову грошову допомогу у разі інвалідності або часткової втрати працездатності без встановлення інвалідності військовослужбовцям, військовозобов'язаним та резервістам, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори чи для проходження служби у військовому резерві, а також у разі їх загибелі (смерті) їхнім родинам виплачують відповідно до Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (із змінами) у порядку, затвердженому постановою Кабінету Міністрів від 25 грудня 2013 року № 975.

Розмір допомоги встановлюється на дату проходження МСЕК і залежить від розміру прожиткового мінімуму (на 1 липня 2016 року становить 1450 грн):

● за поранення (контузію, травму, каліцтво) без встановлення інвалідності — від 5,07 до 30,45 тисяч гривень (залежно від відсотка втрати працездатності: 1% = 1015 гривень);

● у разі встановлення інвалідності — залежно від групи та причинного зв'язку:

☞ **під час виконання обов'язків:**

1 група — 250 прожиткових мінімумів — 362,5 тисячі гривень;

2 група — 200 прожиткових мінімумів — 290,0 тисячі гривень;

3 група — 150 прожиткових мінімумів — 217,50 тисячі гривень.

☞ **під час проходження військової служби:**

1 група — 120 прожиткових мінімумів — 174,0 тисячі гривень;

2 група — 90 прожиткових мінімумів — 130,50 тисячі гривень;

3 група — 70 прожиткових мінімумів — 101,50 тисячі гривень.

Документи для виплати допомоги тим, хто проходить військову службу, оформлюються через фінансову службу військової частини (установи), звільненим — через обласні військові комісаріати.

Виплату одноразової допомоги провадять у порядку черговості відповідно до дати подання документів після отримання Міністерством оборони передбачених на це коштів.

ЯК ОТРИМАТИ СУБСИДІЮ НА ОПЛАТУ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Нині, коли тарифи на житлово-комунальні послуги доводять до рівня економічно обґрунтованих, Уряд розробив низку механізмів підтримки тих, хто потребує державної допомоги. Зокрема, спрощено порядок отримання житлових субсидій і зменшено кількість документів, потрібних для цього. Кабінет Міністрів виявив особливу турботу про родини військовослужбовців, які захищають Батьківщину в зоні АТО. І в прийнятому 23 вересня минулого року Урядом рішенні щодо внесення чергових змін до порядку призначення субсидій зокрема зазначено:

При призначенні субсидії особам, які беруть (брали) безпосередню участь у проведенні антитерористичної операції, та/або членам їхніх сімей до сукупного доходу родини не враховують:

● отримані ними у період безпосередньої участі в антитерористичній операції грошове забезпечення та інші виплати і види соціальної допомоги, що виплачують працівникам правоохоронних органів, військовослужбовцям та працівникам Збройних Сил, Національної гвардії, Служби безпеки, Служби зовнішньої розвідки, Державної прикордонної служби, Державної спеціальної служби транспорту, особам рядового, начальницького складу, військовослужбовцям, працівникам Міністерства внутрішніх справ, Управління державної охорони, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації, іншим працівникам утворених відповідно до закону військових формувань;

● отриману ними у період та/або після безпосередньої участі в антитерористичній операції благодійну допомогу незалежно від розміру та джерела походження.

Крім цього, до сукупного доходу родини не враховується допомога на поховання, одноразова допомога, яка надається відповідно до законодавства або за рішеннями органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності.

ВІЙСЬКОВИМ МОЖУТЬ НАДАТИ КОНСУЛЬТАЦІЮ З ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ТА ДОПОМОГУ ЩОДО ЗАХИСТУ ЇХНІХ ПРАВ

Проблеми учасників антитерористичної операції та членів їхніх родин допоможуть розв'язати у громадській приймальні Міністерства оборони: м. Київ, вул. Грушевського, 30/1, Центральний будинок офіцерів ЗС України, кімната №347. Телефон: (044) 253–04–71 — запис на особистий прийом.

Регіональна громадська приймальня Міністра оборони: м. Київ, вул. Шамрила, 19, кім. 108, телефон: (044) 456–08–34.

Регіональні громадські приймальні МОУ: м. Вінниця, 0432–66-05–67; м. Одеса, 795-36-62, 734-17-44; м. Херсон, 42-53-22, 22-43-73; м. Рівне, (0362) 26-97-81; м. Ужгород (0312) 67-20-67 або (03122) 2-06-73.

Додаткові телефони «гарячих» ліній:

відділ по роботі з громадянами та доступу до публічної інформації	**+38 (044) 253-89-31**
з питань психологічної допомоги до ГО «Психологічна кризова служба»	**+38 (066) 518-00-06, +38 (097) 580-01-39**
з питань психологічної підтримки учасників АТО та членів їхніх сімей	**0-800-505-085**
з питань тилового забезпечення військовослужбовців	**+38 (044) 483-35-72**
з фінансових питань і грошового забезпечення	**+38 (044) 271-12-57**

На території Козаровицької селищної ради Вишгородського району учасникам АТО для ведення садівництва у заплаві річки було виділено… болото

ЗЕМЛЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО:
ПРАВО, ЯКЕ ЩЕ ТРЕБА ВІДСТОЯТИ?!

Про те, у який спосіб учасники бойових дій намагаються подолати бюрократичні бар'єри

22 червня цього року кілька десятків учасників бойових дій на Житомирщині перекрили ділянку автотраси міжнародного значення Київ — Чоп. Ветерани вимагали від місцевої влади вирішення проблеми із виділенням їм земельних ділянок. За словами учасників бойових дій, у реалізації їхніх прав їм перешкоджають чиновники обласного управління Держгеокадастру. Проблема, до якої привернули увагу ветерани Житомирщини, є не тільки в цій області. Такі ж акції протесту ветерани АТО навесні проводили на Закарпатті, Дніпропетровщині, Київщині…

Автор цих рядків спробував розібратися, які чинники сприяють виникненню соціальної напруги серед учасників АТО, що призводить до таких акцій. На прикладі одного з офіційно визнаних лідерів у виділенні земельних ділянок ветеранам АТО, а саме — Київщини, я дізнався, як ці проблеми вирішуються.

За даними головного управління Держгеокадастру в Київській області, загалом по регіону станом на червень цього року зареєстровано 12 141 заява учасників АТО на землевідведення. Щодо 9 420 з них надані дозволи на розробку проектів землеустрою, 2541 проект затверджено. Статистика ніби й непогана, але чому ж тоді навесні ветерани Київщини перекривали трасу біля Києва?

Керівник Центру допомоги учасникам АТО, членам їхніх сімей та сім'ям загиблих при Київській обласній державній адміністрації Світлана Шеповалова коментує це так:

— Проблема землевідведення за кількістю звернень на нашу «гарячу» телефонну лінію є однією з найгостріших. Думаю, гарні цифри у звітах Держгеокадастру Київщини обумовлені виділенням земель переважно з обласних резервних фондів. Утім у деяких районах області картина не така райдужна, а надто — коли ветерани просять виділити ділянки в межах населених пунктів. Ми маємо купи паперів офіційного листування із сільськими, селищними та міськими радами по зареєстрованих у нашому центрі скаргах учасників бойових дій.

Пані Світлана наводить мені приклади, які підкріплює документами офіційної кореспонденції.

У Броварському районі за два останні роки при зареєстрованих 579 заявах демобілізованих на землевідведення їм виділено лише 20 ділянок. У відповіді на запит публічної інформації районної ради читаю пояснення цієї статистики. З тексту можна зрозуміти, що головною причиною затримки розгляду є… відсутність засідань робочої депутатської групи з питань землевідведення протягом року!

Києво-Святошинський район, село Горенка. 2014 року, після внесення змін в законодавство про першочергове надання учасникам бойових дій земельних ділянок, сільська рада своєю чергою змінила цільове призначення території села площею у 20 гектарів. За генеральним планом 2010 року тут мали бути стадіон, дитячий садок, школа та клуб. Депутати ж розділили землю на 64 ділянки по шість соток і буцімто планували віддати їх учасникам АТО. Але коли фронтовики почали повертатися додому, виявилося, що для них землі в рідному селі «не вистачає». Учасник бойових дій, мешканець Горенки Олександр Мальчевський разом з побратимами склав список з 64-х прізвищ односельців, які стали власниками ділянок протягом 2014–2015 років. Усі вони належать до так званої місцевої «еліти» чи їхніх родичів. А з 53-х ветеранів на сьогодні земельні ділянки отримали лише 5.

Однак є в області й приклади, коли захисники країни успішно відстоювали свої права без гучних акцій. Про ефективні методи впливу на місцеву владу мені розповів заступник голови Громадського об'єднання «Асоціація учасників АТО Вишгородщини» Олександр Талалай.

На території Козаровицької селищної ради Вишгородського району для учасників АТО у заплаві річки для ведення садівництва було виділено… болото. Олександр у відповідь на це за власний кошт найняв адвоката і кілька місяців боровся за скасування рішення ради як незаконного. Рішення було скасоване, але місцева влада, як зізнається Олександр, «заворушилась» тільки тоді, як він зібрав у селі близько сотні учасників бойових дій, вдів та членів родин загиблих воїнів, просто небайдужих громадян і разом із юристом розповів їм про їхні реальні права і можливості.

Виник неабиякий соціальний резонанс, після чого представники асоціації зустрілися із сільським головою та підписали з ним угоду. Згідно з домовленостями всі рішення про виділення землі можуть прийматись виняткою у присутності представників організації.

Цим же шляхом ветерани пішли й у районі. Щоправда, для того, щоб бути почутими, їм довелося кілька тижнів тому заблокувати роботу сесії міської ради. Своєї першої перемоги вони досягли в сесійній залі: депутати своїм рішенням ввели десятьох членів асоціації у дорадчий орган депутатської комісії з питань землевідведення на тих же умовах, що й у попередньому випадку.

НЕЧИСТІ НА РУКУ АБО БАЙДУЖІ ДО ВЕТЕРАНІВ ЧИНОВНИКИ ЯК ВОГНЮ БОЯТЬСЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ І ПРОЗОРОСТІ В ПРИЙНЯТТІ ПЕВНИХ РІШЕНЬ

— Я можу назвати кілька головних умов, що є запорукою успіху в боротьбі за наші права, — зазначає Олександр Талалай. — Самоорганізація ветеранів у громадські об'єднання, публічність їхніх дій, спілкування з владою тільки за допомогою юристів і введення своїх представників хоча б на громадських засадах у владні структури. Нечисті на руку або просто байдужі до нас чиновники як вогню бояться громадського контролю і прозорості в прийнятті певних рішень. Тож палити шини під стінами владних будівель або перекривати траси зовсім не обов'язково.

Віктор ШЕВЧЕНКО

ЮРИДИЧНА ПРОЦЕДУРА ВИДІЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК УЧАСНИКАМ АТО

Відповідно до Земельного кодексу України учасники бойових дій, зацікавлені в одержанні у власність земельної ділянки, подають клопотання до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності у приватну власність відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Кодексу.

Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки державної чи комунальної власності, розглядає клопотання у місячний термін і дає дозвіл на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки або надає мотивовану відмову у його наданні.

Проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки розробляється за замовленням громадян суб'єктами господарювання, що є виконавцями робіт із землеустрою згідно із законом, у строки, що обумовлюються угодою сторін. Ця процедура відбувається на платній основі за угодою з відповідними організаціями.

Розроблений проект землеустрою підлягає обов'язковому погодженню з територіальним органом Держземагентства України, а у разі розташування земельної ділянки у межах населеного пункту або земельної ділянки за межами населеного пункту, на якій планується розташування об'єкта будівництва, — із структурними підрозділами районних державних адміністрацій у сфері містобудування та архітектури.

Після погодження проекту землеустрою громадянину необхідно звернутися до державного кадастрового реєстратора за місцем розташування земельної ділянки із заявою про проведення державної реєстрації земельної ділянки та надання витягу про земельну ділянку з Державного земельного кадастру.

Відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня отримання погодженого проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки приймає рішення про затвердження проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та надання її у власність.

Згідно зі статтями 125, 126 Кодексу право власності на земельну ділянку виникає з моменту державної реєстрації цього права та оформлюється відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

УКРАЇНОК ДЕДАЛІ БІЛЬШЕ ПРИВАБЛЮЄ... ВІЙСЬКО

Нині у Збройних Силах України проходять службу і працюють майже 50 тисяч жінок

Планується, що військовослужбовці-жінки зможуть обіймати посади стрільця, кулеметника, гранатометника, снайпера тощо

Не тільки чоловіки боронять Україну від агресора. Серед учасників бойових дій понад 2 тисячі жінок, 50 жінок-військовослужбовців нагороджено державними нагородами, 2 жінки загинули під час виконання військового обов'язку в зоні АТО.

Соціологи стверджують, що XXI століття буде століттям жінки. У галузях освіти, охорони здоров'я, промисловості та соціальної допомоги успішно зайнята майже третина всіх жінок у світі, які працюють. Тому дехто з учених й політиків армійську емансипацію вважають недоцільною. Тим не менш, у багатьох передових державах активно практикується добір жінок до війська. Так, наприклад, у збройних силах США проходять службу 14,5% жінок (37000 офіцерів та 200000 солдатів та сержантів), у ФРН — 9% (2600 офіцерів та 14400 солдатів і сержантів), а в Італії — 14,5% жінок (11000 військовослужбовців-жінок).

Попри підвищену небезпеку служби у війську, яке нині воює, популярність військової професії серед українок зростає. Так, тільки з початку цього року до лав Збройних Сил України було прийнято 1322 жінки, що становить 5,8% від загальної кількості прийнятих військовослужбовців.

— Станом на 1 червня 2016 року в Збройних Силах України проходять військову службу і працюють 49552 жінки. Серед них 17147 військовослужбовців (8,5% від загальної чисельності військовослужбовців), зокрема 2092 офіцери (5,3%), 14607 солдатів і сержантів (9,4%) та 32405 працівників ЗС України, — зазначив заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції Ігор Долгов під час публічного заходу високого рівня з питань забезпечення гендерної рівності у сфері оборони і безпеки України.

У порівнянні з 2006 роком кількість офіцерів-жінок збільшилася майже удвічі. Хоча нині у Збройних Силах ще немає жінок-генералів, на відміну від армій держав НАТО, фахівці оборонного відомства запевняють, що для всього свій час.

Загалом питання рівності прав і можливостей жінок і чоловіків в українському суспільстві регулюються як загальним, так і спеціальним законодавством. Передусім, Конституція України гарантує громадянам рівні права і свободи, а спеціальний закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» містить визначення таких понять, як рівні права та рівні можливості жінок і чоловіків, визначаючи заборону дискримінації за ознакою статі.

Особливістю правового статусу жінок в однострорях є те, що він регулюється не лише нормами військового законодавства, але й положеннями різних галузей права. Особлива опіка з боку держави представлена низкою статей у Кодексі законів про працю, який, наприклад, забороняє залучати жінок до важких робіт зі шкідливими або небезпечними умовами праці, до піднімання предметів, маса яких перевищує встановлені для них граничні норми. Окрім того, не допускається залучення жінок до робіт у нічний час, за винятком окремих галузей і видів робіт, затверджених урядом. Також не слід забувати про те, що жінки-військовослужбовці користуються соціальними пільгами з питань охорони материнства і дитинства.

СЬОГОДНІ У ВІЙСЬКУ СЛУЖАТЬ 17147 ЖІНОК, ЗОКРЕМА 2092 ОФІЦЕРИ (5,3%). У ПОРІВНЯННІ З 2006 РОКОМ КІЛЬКІСТЬ ОФІЦЕРІВ-ЖІНОК ЗБІЛЬШИЛАСЯ МАЙЖЕ УДВІЧІ

У Тимчасовому переліку штатних посад рядового, сержантського і старшинського складу, затвердженому наказом Міністерства оборони України від 27.05.2014 № 337, величезний список штатних посад, але жінкам визначено обіймати відносно невелику кількість із них. Серед них, зокрема, архіваріус, бібліотекар, бухгалтер, медична сестра, дезінфектор, діловод, парашутист — укладальник парашутів тощо. Іншими словами, для «слабкої» статі відкрита можливість обіймати радше так звані традиційно «жіночі» посади у сфері обслуговування.

Підхід керівництва оборонного відомства, зважаючи на зростаючу значущість оборонних завдань для суспільства, стає дедалі більш прагматичним, послідовним і діє вже не за принципом гендерних стереотипів, а за принципом професіоналізму, який не ототожнюється лише з механічним забезпеченням присутності жінок у військовому середовищі.

Саме тому планується внести певні зміни до порядку проходження військової служби жінками-військовослужбовцями. У Генеральному штабі Збройних Сил України опрацьовується розширення переліку посад, які можуть обіймати військовослужбовці-жінки, зокрема за бойовими спеціальностями. Планується, що військовослужбовці-жінки зможуть обіймати посади стрільця, кулеметника, гранатометника, стрільця-зенітника, снайпера, розвідника, командира бойової машини, навідника-оператора, механіка-водія тощо.

З 2017 ПО 2020 РОКИ ОБОРОННЕ ВІДОМСТВО МАЄ ЗБІЛЬШИТИ КІЛЬКІСТЬ ЖІНОК, ЯКІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНИХ ОПЕРАЦІЯХ

На думку фахівців, це дозволить як підвищити стандарти рівних прав та можливостей чоловіків і жінок у Збройних Силах України, так і досягнути позитивних змін у структурі та характері сучасної української армії.

Протягом останніх років прогрес у досягненні гендерної рівності у Збройних Силах України став більш помітним, зокрема — в частині ратифікації ключових інструментів з прав людини, створенні нормативно-правової бази. Серед останніх важливих документів слід назвати «Національний план дій з виконання Резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки, мир та безпека» на період до 2020 року», затверджений українським урядом 24 лютого 2016 року.

Для покращення координаційної роботи Міністерства оборони України із зарубіжними, державними та громадськими організаціями у квітні 2016 року в оборонному відомстві створили робочу групу з питань виконання цієї резолюції. До її складу увійшли представники Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України, Проектного офісу Ради реформ, волонтерів, громадських організацій та державних структур. Планується розробити відомчий План дій з гендерних питань в оборонній сфері, який сприятиме впровадженню найкращих міжнародних практик.

Згідно з «Національним планом дій з виконання Резолюції Ради Безпеки ООН «Жінки, мир та безпека» на період до 2020 року», зокрема Міністерству оборони визначені завдання щодо забезпечення участі жінок і в міжнародних операціях з підтримки миру і безпеки. З 2017 по 2020 роки оборонне відомство має збільшити кількість жінок, які беруть участь у міжнародних операціях із підтримання миру та безпеки відповідно до 10, 15, 20 та 30 відсотків від загальної чисельності особового складу.

На сьогодні вже 48 військовослужбовців-жінок ЗС України пройшли військову службу в складі національного персоналу в міжнародних безпекових організаціях.

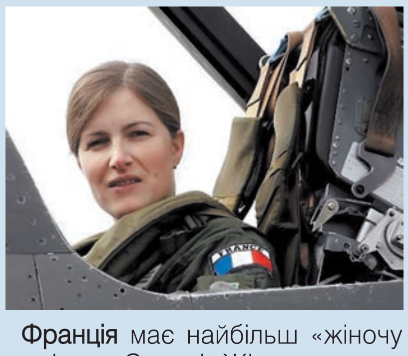
Тетяна МОРОЗ

В АРМІЯХ СВІТУ

В армії США попуску для жінок немає — вони живуть в одних казармах, харчуються в одній їдальні та служать в тих самих частинах: морській піхоті, рейнджерських групах, береговій охороні. У збройних силах США більше 50-ти жінок мають військове звання генерала або адмірала. Американки неодноразово були визнані кращими випускниками військових академій.

Норвегія — країна суворих вікінгів та непорушних морських традицій, за якими поява жінки на кораблі вважалася поганою прикметою, стала першою країною, що доручила жінці командування торпедним підводним човном «Коббен-С-318». Сольвейг Крей зуміла не тільки пробитися в ряди підводників, але й стати командиром бойової субмарини, першою в світі жінкою на такому посту. При цьому жінки можуть служити у всіх родах військ, зокрема в артилерії, ППО, авіації.

Ізраїль — жінки зобов'язані служити в армії! У збройних силах Ізраїлю понад 20% жінок, але вони виконують адміністративні, обслуговуючі, інструкторські та санітарно-медичні функції. В Ізраїлі заборонена участь жінок у бойових діях. Дівчата служать в жіночих гарнізонах та призиваються до армії нарівні з чоловіками.

Франція має найбільш «жіночу армію» у Європі. Жінки служать практично у всіх військах, крім іноземного легіону, морської піхоти та екіпажів підводних човнів. Майже 2% військових льотчиків — жінки. З 2014 року вони можуть брати участь у бойових діях.

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

Перший спецпідрозділ вітчизняного війська становили кілька десятків офіцерів і цивільних журналістів. Єдиною їхньою зброєю були авторучки та фотоапарати

Цього року ми відзначатимемо 25-річчя Збройних Сил України. Як відомо, кожна будівля починається з риштування навколо неї. У розбудові національного війська таку роль відігравала газета «Народна армія». Вона теж була створена 25 років тому на базі газети Київського військового округу «Ленинское знамя» (перший номер вийшов 20 листопада 1943 року в Чернігові, де тоді дислокувався штаб округу). Днем народження газети «Народна армія» стало 11 жовтня 1991 року, коли постановою Верховної Ради України нашому виданню надали статус Центрального друкованого органу Міністерства оборони.

Вони стояли біля витоків створення газети «Народна армія», Київ, 1991 рік

ЖУРНАЛІСТИ «НАРОДНОЇ АРМІЇ» СТАЛИ ТИМИ НЕСТОРАМИ-ЛІТОПИСЦЯМИ, ЯКІ СТВОРЮВАЛИ СУЧАСНУ «ПОВІСТЬ ПРО РОЗБУДОВУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ»

На той час перший підрозділ національного війська, який вони самі називали спеціальним, становили лише кілька десятків офіцерів і цивільних журналістів. Бо єдиною їхньою зброєю були авторучки та фотоапарати. Адже на той час не було навіть самого військового відомства. Відбулося лише призначення на посаду Міністра оборони України генерал-полковника Костянтина Морозова, який з кількома своїми радниками на громадських засадах розмістився в одній із будівель Верховної Ради.

Про перші напрацювання у створенні Українського війська, законодавчі акти керівництва держави, військового відомства майбутні українські військовослужбовці дізнавалися саме з публікацій нової газети. Її журналісти стали тими Несторами-літописцями, які створювали сучасну «Повість про розбудову Збройних Сил України».

Про що вони писали восени і до кінця 1991 року, які порушували проблеми, що хвилювало тоді наших перших читачів? Щоб передати атмосферу того часу і деяких подій, пройдемося фронтом газетних рядків, надрукованих 25 років тому. В них закарбована історія народження і перших днів існування Збройних Сил України. Зазначу, що тоді газета видавалася п'ять разів на тиждень на чотирьох шпальтах форматом А2 (420х594 мм) накладом майже 40 тисяч примірників. Матеріали друкувалися переважно російською мовою. І це було зрозуміло — всі ми вийшли з країни, в армії якої державною мовою була російська.

Тримаю в руках пожовклий від часу примірник за 30 жовтня 1991 року. На перший шпальті — полемічні нотатки народного депутата України Миколи Поровського під назвою «Чи потрібна Україні стратегічна оборона?» Показавши мені ту статтю, він висловив сумнів: «Невже надрукуєте?» Справді, у ній були думки, які ще кілька місяців тому вважалися крамольними і неприпустимими на шпальтах «Ленинского знамени». Зокрема — про виховання воїнів на традиціях Армії УНР, Українських січових стрільців, Української повстанської армії. Автор статті ще тоді попереджав про можливу загрозу незалежності України з боку Росії, яка мала ядерну зброю. Тому народний депутат виступив за розробку стратегії оборони держави.

ПІДТРИМКА ВІД ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Я на той час був відповідальним редактором газети Київського військового округу, свідком і учасником створення на її основі «Народної армії». Все робилося без урахування вказівок з Москви. Бо нам не дозволяли навіть змінити назву газети. Після серпневого заколоту 1991 року я скликав збори трудового колективу і запропонував на його розгляд сьогоднішню назву видання. Ухвалили одностайно, бо вона цілком відповідала нашим уявленням про майбутні Збройні Сили України, які й справді мали стати народними за змістом і призначенням. У зверненні до читачів редакція повідомила, що відтепер журналісти будуть активними пропагандистами заходів із розбудови Збройних Сил незалежної держави. Я ще раз наголосив на цьому в «Колонці редактора» в матеріалі «Генерали Чечеватов та Шаріков погрожують?» («Народна армія» за 02.11.1991 року). У статті йшлося про те, як керівники Київського військового округу не сприймали навіть саму ідею створення національного війська, погрожували позбавити газету подальшого фінансування, забезпечення папером, поліграфічними фарбами. Під час першої зустрічі Президента України Леоніда Кравчука з керівниками засобів масової інформації я повідомив про такі загрози. Леонід Макарович заспокоїв: «Усе буде гаразд, держава забезпечить видання військової газети!» Така підтримка «Народної армії» на вищому рівні додала журналістам впевненості.

«ПОДВІЙНОГО ПІДПОРЯДКУВАННЯ БУТИ НЕ МОЖЕ»

Двадцять п'ять років тому «Народна армія» першою інформувала читачів про всі законодавчі документи з питань створення національного війська. Так, 14 грудня було надруковано Указ Президента України Леоніда Кравчука про прийняття на себе обов'язків Головнокомандувача Збройних Сил України. Тут же розміщено інший Указ глави держави — «Про Збройні Сили України». У ньому йшлося про те, що на базі військ Київського, Одеського, Прикарпатського військових округів, сил Чорноморського флоту, інших військових формувань, які дислокуються на території України, окрім військ, що входять до складу стратегічних сил стримування, будуть створені Збройні Сили України. Усю цю роботу планувалося провести поетапно відповідно до концепції про оборону і створення національного війська, ухваленої Верховною Радою України. Міністр оборони був зобов'язаний не пізніше 20 січня 1992 року надати на затвердження Президента України план створення структур Збройних Сил України.

У цьому ж номері був надрукований звіт з наради керівного складу Збройних Сил України, військових округів, армій, що дислокувалися на території незалежної держави. Президент України Леонід Кравчук проінформував про основні положення Угоди про Співдружність незалежних держав у контексті питань розбудови Збройних Сил України. Водночас глава держави підтвердив потребу в централізованому керівництві стратегічними збройними силами, що розміщені на території країн СНД.

Прем'єр-міністр України Вітольд Фокін у промові на нараді повідомив про намір з 1 січня 1992 року збільшити посадові оклади військовослужбовців, тарифні ставки і посадові оклади працівників Збройних Сил. Керівник уряду ознайомив присутніх із програмою адаптації військовослужбовців, яких буде звільнено у зв'язку зі скороченням армії.

Перший Міністр оборони України генерал-полковник Костянтин Морозов відповів на запитання, які на той час хвилювали багатьох військовослужбовців. Зокрема їх цікавило, чи будуть мати юридичну силу накази та розпорядження останнього міністра оборони СРСР маршала авіації Євгена Шапошникова? «Подвійного підпорядкування військ, дислокованих в Україні, бути не може!» — наголосив Костянтин Морозов. Він також повідомив про порядок складання присяги на вірність Українському народові.

«МИ ПІДВЕЛИСЯ НА ПОВНИЙ ЗРІСТ І НАС НЕ ПОСТАВИТИ НА КОЛІНА»

Окрім публікації офіційних документів про перші заходи з розбудови національного війська, редакція надавала читачам можливість висловити свої погляди на ті проблеми, які хвилювали військовослужбовців. Наприклад, у номері за 14 грудня 1991 року надруковано два матеріали щодо ролі та місця у розбудові національного війська Спілки офіцерів України (СОУ). Так, у зверненні офіцерських зборів окремої армії ППО наголошувалося, що пропозиція призначати на посади командирів батальйонів і вище лише з дозволу Спілки офіцерів є неприпустимою. Офіцерські збори об'єднання засудили також пропозицію спілки щодо обмеження прав офіцерів інших національностей. А от голова Новоград-Волинського осередку СОУ майор медичної служби М. Лібер з гордістю писав про своїх однодумців: «Ми підвелися на повний зріст, і поставити нас на коліна нікому не вдасться. Велика нездоланна сила, сила віри у правоту нашої справи не покидає і ніколи вже не покине…»

Фактично у кожному подальшому номері «Народної армії» обов'язково публікувалися повідомлення про все нове, що з'являлося у Збройних Силах України, службі й житті військовослужбовців. Це був час, коли навіть один день, прожитий людьми в погонах, за розмахом подій та звершень дорівнював рокам їхньої минулої служби. Коли читаєш газетні рядки, в яких журналісти «Народної армії» закарбували перші місяці з дня народження Збройних Сил України, відчуваєш стрімкий поступ подій, що характеризувалися словом «уперше». Ловлю себе на думці, що ті, хто стояв біля витоків розбудови Українського війська, ніби поспішали швидше завершити цей процес. Вони наче відчували, що в майбутньому Збройним Силам України доведеться боронити рідну землю від новоявлених окупантів.

Наша наступна розповідь буде про те, як 1992 року відбувався перехід від підготовчого періоду до початку практичної розбудови національного війська.

Володимир ЧІКАЛІН

ФРОНТМЕН РОК-ГУРТУ «БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ» СЕРГІЙ ТАНЧИНЕЦЬ:

«ПІД ЧАС ПОЇЗДОК ДО ЗОНИ АТО ВИНИКЛО ВІДЧУТТЯ СОРОМУ, ЩО ТИ ТУТ, А ВОНИ — ТАМ»

Сьогоднішній гість «Народної армії» — фронтмен рок-гурту «Без обмежень», талановитий музикант та автор пісень Сергій Танчинець, який неодноразово виступав на концертах у зоні АТО, заряджаючи глядачів своєю неймовірною енергетикою

— Сергію, розкажіть, коли виник ваш гурт та чому він має таку назву?

— Гурт «Без обмежень» виник 1999 року в місті Мукачеве абсолютно випадково. Всі учасники гурту слухали різну музику і часто сперечалися, що грати, а потім вирішили не обмежувати себе і виконувати різну рок-музику. З часом це переросло в назву гурту «Без обмежень».

— Разом із іншими артистами ви виступаєте в зоні АТО. Що спонукає вас це робити?

— Так сталося, що з нашого гурту на концерти в зону АТО їжджу тільки я, оскільки немає технічної можливості поїхати всім. Переважно це поїздки із відомою телеведучою Соломією Вітвіцькою, з дівчатами з гурту «Врода», з гуртом «Українські барви» та іншими артистами. Оскільки ми не воюємо разом із хлопцями, то мусимо хоч щось робити, щоб їм там було трохи веселіше.

— Де саме вам довелося побувати на Сході України?

— Якщо чесно, я не запам'ятовую назви всіх міст, але точно були в понад десяти місцях, зокрема біля Маріуполя. У складі нашої концертної команди з чоловіків був лише я, решта — чарівні дівчата, виступи яких військові сприймають «на ура». Пісні гурту «Без обмежень» вони також сприймають добре, адже багато військових є палкими прихильниками рок-н-ролу. Я сподіваюся, що коли закінчиться війна і воїни повернуться до рідних домівок, ми з ними будемо зустрічатися на концертах нашого гурту.

— Чи пам'ятаєте ви свій перший виступ у зоні АТО?

— Перший концерт для мене був надзвичайно важким, оскільки військовослужбовці — абсолютно інша публіка. Це не ті люди, які прийшли розважитися на концерт, це люди, які захищають нашу країну від ворога. Спочатку я дуже хвилювався, але згодом мені стало звично приїжджати до військових, адже це незабутньо. Антураж, який є навколо, — це справжня війна. Виступаю з піснями з репертуару гурту «Без обмежень», переважно це сумні та ліричні пісні.

— Можливо, під час гастролей на Сході ви чогось навчилися?

— Найбільшим своїм здобутком вважаю те, що під час цих поїздок я навчився виступати сам-насам з військовими. Це величезний досвід для музиканта.

— Як місцеві мешканці зі Сходу сприймають виступи артистів?

— Одного разу ми виступали в містечку Білокуракине. Нас чекали на вулиці близько тисячі людей. Більшість із них були одягнені в український національний одяг, молодь тримала в руках прапори України. Люди надзвичайно україномовні, ми були вражені. Нам дуже сподобалося виступати перед мешканцями Сходу України, тож ми плануємо туди ще приїжджати. Це потрібно і місцевим, які там живуть, і артистам для розуміння ситуації, яка виникла насправді на кордоні з Росією. І це надихає на подальшу творчість.

Фронтмен рок-гурту «Без обмежень» Сергій Танчинець (другий зліва)

— Що змінилося у вашому світосприйнятті після концертів у зоні проведення антитерористичної операції?

— Виникло відчуття відповідальності перед людьми, які там воюють. Також є відчуття сорому, що ти тут, а вони — там.

— Сергію, що для вас є найголовнішим у житті?

— Моя родина — дружина та донечка. Музика також важлива, але сім'я важливіша.

«МЕНІ ЗДАЄТЬСЯ НЕПРАВИЛЬНИМ, ЯКЩО УКРАЇНСЬКИЙ АРТИСТ ЇДЕ ВИСТУПАТИ В КРАЇНУ, ДЕ БАГАТО ХТО БАЖАЄ СМЕРТІ НАШІЙ ДЕРЖАВІ»

— Чи допомагає вам дружина у творчості?

— Так, вона дуже талановита людина, філолог-перекладач за фахом. Нещодавно вона стала співавтором зворушливої пісні «Мамині слова» — це молитва матері, відчайдушне звернення до сина, який загинув, боронячи свою країну. Саме тому, що вона — жінка, вона змогла знайти ті слова, що передають материнський біль та відчай через втрату сина.

— Разом із гуртом «Врода» ви записали пісню «Доле моя», яка значно відрізняється від репертуару гурту «Без обмежень». Як виникла та ідея?

— Це сталося спонтанно. Коли ми їздили до зони АТО, часто з дівчатами співали на блокпостах відомі українські пісні. А потім Аня з гурту «Врода» запропонувала мені її записати. Так і виник кліп.

— Як ви ставитеся до українських артистів, які виступають в Росії?

— Я би в Росії не виступав навіть за великі гроші. Це на совісті кожного з тих артистів. Моя позиція — так бути не може. Якщо ти український артист і даруєш свою творчість українцям, а потім їдеш виступати у країну, де багато хто бажає смерті нашій державі, мені здається, що це не є правильно.

— Що потрібно зробити для популяризації української музики?

— Щоб українська музика розвивалася, її необхідно доносити до людей.

— Який ваш особистий рецепт успіху?

— Не зупинятися на будь-яких поразках. На прикладі гурту «Без обмежень» можу сказати, що за час його існування в нас було чимало перерв та пауз, які натякали на припинення існування колективу, але ми знаходили сили і не зупиняли розвиток творчості. Якщо ти відчуваєш, що є на правильному шляху, то потрібно докласти максимум зусиль, щоб рухатися вперед — крізь терня до зірок.

— Ваші побажання захисникам України.

— Я бажаю військовим скоріше повернутися додому цілими і здоровими та намагатися зробити все, щоб перемога скоріше настала. Міцного здоров'я і Божої допомоги.

Бесіду вела Олена КРУГЛЄНЯ

ВІРШІ З ФРОНТОВИХ ОКОПІВ ПРИСИЛАВ SMS-КАМИ

Роман Лесюк з дружиною Наталією та сином Матвійчиком

Нещодавно вийшла друком збірка віршів «Рабство у генах лікують повстаннями» поетичного подружжя — львівської поетеси Наталії Крісман та поета з Коломийщини Романа Лесюка. Крім творів, навіяних волелюбними вітрами Революції гідності, до неї увійшли також вірші, написані Романом в окопах АТО.

До кінця 2013-го Лесюк багато років жив та працював у Португалії. Події на Майдані покликали його на Батьківщину. З Наталією Крісман створили сім'ю, народили сина Матвійчика, і чоловік у свої 50 років мобілізувався до 24-ї окремої механізованої бригади.

— Роман пішов на війну, бо він казав: я не можу сидіти на дивані й писати вірші про любов до України, дивлячись, як гинуть молоді люди, — розповідає поетеса. — Зібрався і поїхав. Ми його не відмовляли, як би важко нам не було.

Між боями, а інколи і під свист куль та вибухи снарядів, Роман писав вірші. Про те, що бачив, що пережив, про тих, хто був поряд, хто, на жаль, вже ніколи не повернеться до рідних. А потім брав мобільний телефон і брудними від кіптяви пальцями набирав sms-повідомлення та відправляв Наталії.

— Коли він присилав свої sms-ки, я їх розшифровувала і викладала в Інтернеті, — говорить Наталія Крісман. — Іноді він присилав з війни щось вкрай болюче, гостре. Я казала йому, що коли такі надто гіркі рядки будемо виставляти, люди ще більше будуть зневірюватися. Давай я спробую якось злагіднити їх, ну так — по-жіночому, щоб і до серця, і до розуму дійшло.

Поетичні твори подружжя, що увійшли до згаданої збірки, яку вони, до речі, присвятили своєму дворічному Матвію, лунали на багатьох творчих зустрічах, у військових колективах, друкувались у численних колективних збірках.

Ольга МИРОНОВИЧ

МОЛИСЬ!!! (уривок)

Ми й не помітили, коли
Весна любові в нас минула,
Бо нині — «Гради» та стволи
У душу пащі чорні тулять.
Чом наші мрії не збулись?
Не встигли спити й келих щастя?
Зламало Зло планетну вісь,
На черепки весь світ зненацька...
Десь там, у травні — наш вокзал,
Де, наче сироти, ви з сином,
Я ж — на Донбасі, як лоза,
Під ста вітрами гнуся сивий.
Комусь пелюстками троянд
Мощено шлях в морозні зими,
А нам — і влітку від утрат
Серця у стигмах болю стигнуть.
Комусь чомусь все сходить з рук,
Хоч руки ті по лікті в крові,
А нам, безвинним, — чорний крук
Віщує смерть в холоднім рові...
Та ради сина, світлих мрій
Розлука наша того варта!
Цілую міцно... знову в бій...
Молись за нас і наше завтра!
Можливо, в ці останні дні,
В калейдоскопі листопаду,
Я завтра чистий, наче сніг,
До ваших ніг Світанком впаду...

Роман Лесюк (з фронту)

ДО ОЛІМПІАДИ В РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО ЗАЛИШИЛОСЬ 29 ДНІВ

ЩОБ У БРАЗИЛІЇ НЕ ВИГЛЯДАТИ «ТУРИСТАМИ»

Чоловіча команда з академічного веслування — Артем Морозов, Іван Довгодько, Микола Довгань (тренер), Дмитро Міхай, Олександр Надтока

Ми продовжуємо знайомити вас із армійськими спортсменами, які представлятимуть нашу країну в олімпійському Ріо-де-Жанейро. Сьогодні наша розповідь про команду з академічного веслування.

Водно-веслувальна база Центрального спортивного клубу Збройних Сил України на столичному Трухановому острові. Полуденне сонце нещадно пече, а стовпчик термометра «завмер» на позначці «32». Попри спеку, дніпровська прибережна зона нагадує мурашник — йдуть заняття у вихованців ДЮСШ «Регата». Юні веслувальники змінюють на воді один одного, сновигають туди-сюди з байдарками та каное по трапу, уважно вислуховують поради тренерів.

Аж ось до понтонного причалу наближається парна четвірка, і з човна підіймаються засмаглі атлетичні велетні — олімпійська команда України з академічного веслування.

— Десять хвилин на відпочинок — і на велосипеди, — лунає команда головного тренера збірної Миколи Довганя.

Ледь встигаю зробити фото на причалі і запитую Миколу Анатолійовича, чи не замало часу на відпочинок після інтенсивного тренування на воді.

— Без труда нема плода, — посміхається тренер. — Ми вступили в завершальну фазу підготовки до змагань у Ріо. Основний олімпійський девіз «Головне не перемога, а участь» ми виконали, здобувши ліцензію, тому саме час потурбуватися про фізичні кондиції, щоб у Бразилії не виглядати «туристами».

Серед квартету веслувальників троє армійців — Іван Довгодько, Артем Морозов і Дмитро Міхай. Олександр Надтока представляє запорізький спортивний клуб «Мотор-Січ». Екіпаж доволі згуртований, адже разом у човні з липня 2013 року. Всі армійці вже мають досвід олімпійської боротьби. Чотири роки тому Іван у Лондоні з іншими колегами в четвірці посіли дев'яте, а Дмитро з Артемом у парі — 11-те місця.

Найуспішнішим для веслувальників був 2014 рік. Спочатку в сербському Белграді вони виграли чемпіонат Європи, а згодом стали першими на чемпіонаті світу в Амстердамі з новим світовим рекордом. Минулого року хлопці вибороли «срібло» Європи, а от боротьба за ліцензію виявилася «валідольною». На озері Егебелетт-ле-Лак у Франції наша четвірка посіла останнє, 8-ме, місце, що все ж таки відкрило дорогу у Ріо-де-Жанейро. У травні нинішнього року на чемпіонаті Європи в німецькому Бранденбурзі за несприятливої погоди команда залишилася без медалей, досягши лише шостого місця. Такий спад у виступах на міжнародних змаганнях змусив тренера Миколу Довганя підкорегувати зміст тренувань, приділивши основну увагу «фізиці».

ЩОДЕННІ ТРЕНУВАННЯ ТРИВАЮТЬ 8 ГОДИН. КРІМ БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ РОБОТИ НА ВОДІ, ХЛОПЦІ ЗАЙМАЮТЬСЯ ЗІ ШТАНГОЮ, ПРАЦЮЮТЬ НА СПЕЦІАЛЬНИХ ТРЕНАЖЕРАХ, КРУТЯТЬ ПЕДАЛІ ВЕЛОСИПЕДІВ І, ЗВИЧАЙНО, БІГАЮТЬ ЩОДЕННІ ДЕСЯТИКІЛОМЕТРОВІ КРОСИ

— Щоденні тренування тривають 8 годин, — розповідає Микола Анатолійович. — Крім безпосередньої роботи на воді, хлопці займаються зі штангою, працюють на спеціальних тренажерах, крутять педалі велосипедів і, звичайно, бігають щоденні десятикілометрові кроси. Всі ці навантаження контролюються фахівцями Державного науково-дослідного інституту фізичної культури і спорту. Нас курирує досвідчений фахівець Олена Майданюк, яка на основі біологічних аналізів пильно слідкує за станом здоров'я збірників. А ми, тренери, за цими показниками регулюємо навантаження на тренуваннях. До речі, академічне веслування — це один з небагатьох видів спорту, в якому спортсмен задіює близько 95 відсотків м'язів. Тому, щоб добре їхати на змаганнях, треба багато тренуватися, відпрацьовуючи також і аеробні навантаження.

Миколі Довганю пощастило свого часу взнати вагу олімпійської медалі. Далекого 1980 року, виступаючи на Олімпіаді в Москві в парній четвірці, він виборов срібну нагороду. Неодноразово ставав призером чемпіонатів світу та багатьох престижних міжнародних змагань. І як тренер із 34-річним досвідом переконаний, що навіть відмінної фізичної підготовки для перемоги на Олімпійських іграх буває замало.

— Як у період підготовки до Олімпіади, так і під час змагань є чимало чинників, які впливають на результат, — говорить Микола Довгань. — Насамперед це умови для тренувань: доброзичливість керівництва бази, увага представників Міністерства оборони і Національного олімпійського комітету, мотивація самих спортсменів, їхній психологічний стан. Хочу зазначити, що на сьогодні ми не маємо жодних проблем. А найбільше тішить те, що хлопці працюють охоче і не нарікають на навантаження. Адже здобути олімпійську нагороду — це мрія кожного спортсмена.

У планах команди був тренувальний збір на високогірному веслувальному каналі в Мексиці, де головним тренером тамтешніх «академіків» працює наш співвітчизник Анатолій Чуприна. Але після насиченої та результативної підготовки в болгарському гірському Бельмекені поїздку до південноамериканської країни було скасовано, чим заощаджено майже 3 млн гривень. А для акліматизації у Бразилії, на думку кураторів-науковців, достатньо 9–10 діб, за які організм призвичаїться до погодних умов Південної Америки. Тим паче, що до фінального заїзду, куди сподіваються потрапити наші спортсмени, буде 16 діб.

Про основних суперників наших веслувальників та психологічний стан у команді розповів у перерві між тренуваннями Іван Довгодько.

— Якщо відверто, то серед 10 команд-учасниць парних четвірок явного фаворита немає, — поділився думкою Довгодько. — Склад суперників досить рівний, і спрогнозувати, хто стане чемпіоном, важко, але немає сумніву, що боротьба буде запеклою. Ми нікого не боїмося і з однаковою повагою ставимося до канадців, британців, німців, естонців. Звичайно, будемо намагатися, щоб на флагштоку веслувального каналу в Ріо замайорів український прапор. А настрій у нас бойовий. Усі хлопці пам'ятають, як нам важко дісталась олімпійська ліцензія, і налаштовані виступити гідно.

Окрім чоловічої команди з академічного веслування, на Олімпіаді виступатиме й жіноча, у складі якої теж є три спортсменки Збройних Сил України — Анастасія Коженкова, Дарина Верхогляд та Євгенія Німченко. Четвертою в команді стала представниця «Динамо» Олена Буряк. Дівчата вибороли ліцензію у травні цього року на європейській олімпійській кваліфікації у швейцарській Лозанні.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ВОГОНЬ XXXI ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР ПРОДОВЖУЄ ПОДОРОЖ БРАЗИЛІЄЮ

Передбачається, що 12 тисяч бразильців пронесуть олімпійський вогонь 83-ма містами країни-господарки Олімпіади.

Сам факел вироблено з алюмінію. Він складається з кількох частин, які відкриватимуться в момент передачі вогню одним учасником іншому. Дизайн факела відображає зустріч олімпійського вогню з теплотою бразильців, господарів перших Олімпійських ігор у Південній Америці.

По всій довжині факела зображені трикутники, що символізують олімпійські цінності: прагнення досконалості, дружби та поваги. Ефект руху різних елементів факела нагадує про спортивні зусилля олімпійців.

Коли факел розкривається, можна побачити додаткові елементи, що виконані в кольорах бразильського прапора, які символізують море, гори, небо та сонце.

Факел має вагу 1–1,5 кг за довжини у 63,5 см у закритому варіанті й 69 см — у розкритому.

Факел прямує містами Бразилії

КЕВ м. Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна

Назва об'єкта оцінювання:

— нежитлові вбудовані приміщення № 1–3, 1–32, 1–33 загальною площею 36,7 кв. м, в будівлі №4 (літ. А), в/м № 101.

Місцезнаходження об'єкта: м. Чернівці, пл. Театральна, 6.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м. Чернівці (вул. Українська, 43, м. Чернівці), тел: (0372) 52-57-50, факс: (0372) 52-58-16.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта з метою укладання договору оренди.

Балансова залишкова вартість основних засобів: 5169753,00 грн станом на 30.06.2016 р. (зокрема: 36,7 кв. м — 15973,22 грн).

Наявність об'єктів, що містять державну таємницю (так, ні): ні.

Дата оцінювання (дата, на яку заплановане оцінювання майна): орієнтовна дата оцінювання 30.06.2016 року.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 №796, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II цього Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м. Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;

— копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурсна пропозиція;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна, тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті й має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Чернівці не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що в ньому містяться. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 22.07.2016 року об 11.00 у Квартирно-експлуатаційному відділі м. Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43 (каб. №5).

Телефон для довідок: (0372) 52-67-23.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомира ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв'язку із укладанням договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

Частина нежитлових приміщень в будівлі інв. № 2 площею 300,0 м² за адресою: м. Житомир, вул. Ватутіна, 61, військове містечко № 114.

Запланована дата оцінювання: 30.07.2016.

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більш як 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).

3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладенням тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10.00 годині в Квартирно-експлуатаційному відділі м. Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20, через чотирнадцять календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20 (каб. 15).

Додаткову інформацію можна отримати у економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомира (каб. 15) або телефон: (0412) 37-45-98.

***

Оголошення про проведення конкурсу на заміщення посад наукових співробітників Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

На посади працівників Збройних Сил України:

науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад — 2512–3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу формування пріоритетних напрямів воєнно-технічної політики, посадовий оклад — 2157–3057 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку оборонних технологій, посадовий оклад — 2512–3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем розвитку оборонних технологій, посадовий оклад — 2157–3057 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку авіаційної техніки та озброєння, посадовий оклад — 2512–3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку авіаційної техніки та озброєння, посадовий оклад — 2157–3057 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу проблем відновлення ресурсу та ремонту озброєння та військової техніки на підприємствах промисловості, посадовий оклад — 2157–3057 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидата: вища технічна освіта, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі слід надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, копія військового квитка, листок з обліку кадрів, список наукових праць (винаходів).

Особи офіцерського складу та працівники ЗСУ, які проходять військову службу (працюють) за місцем проведення конкурсу, разом із рапортом (заявою) про бажання взяти участь у конкурсі подають тільки службову характеристику та список наукових праць.

Дата проведення конкурсу — 19.08.2016 р.

Термін подання документів — до 08.08.2016 р.

Документи слід надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, 28, Голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

Довідки за телефонами: 271-08-55, 271-09-66, 520-12-84.

***

КЕВ м. Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Назва об'єкта оцінювання:

— нежитлові приміщення №6–2 загальною площею 32,8 кв. м на шостому поверсі будівлі №4 (літ. А) військового містечка №101;

Місцезнаходження об'єкта: м. Чернівці, пл. Театральна, 6.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці (далі — КЕВ м.Чернівці).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати, з метою укладання договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.06.2016.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 №796, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;

— копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурсна пропозиція;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна, тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Чернівці за адресою вул. Українська, 43, каб. №6 не пізніше 20 липня 2016 року.

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що в ньому містяться. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 26 липня 2016 року о 10.00 в Квартирно-експлуатаційному відділі м.Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43 (каб. №5).

Телефон для довідок: (0372) 52-67-23.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці підбиває підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна, що відбувся 1 липня 2016 року

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015р. №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за №699/27144, ухвалено рішення про визнання переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна: нежитлових приміщень №1–1, 1–3, 1–4, 1–5 загальною площею 103,10 кв.м будівлі №67 (КПП), військового містечка №20, розташованого за адресою: м. Чернівці, вул. Александрі, 46, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернівці, з метою подальшої передачі в оренду, **фізичну особу-підприємця Читайло Валентину Василівну**.

***

Військова частина А3723 провела конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна

Оголошення про проведення конкурсу було опубліковане в газеті «Народна армія» від 9 червня 2016 року №22 (5451).

Дата, час і місце проведення:

конкурс проведено 24 червня 2016 року о 10.00 за адресою: 07352, Київська область, Вишгородський район, с. Лютіж, урочище «Гора-1», військова частина А3723, кімната №2 будівлі 1/99.

Для участі в конкурсі були подані пропозиції:

1. ТОВ «Юніверс Консалтинг».

2. ФОП Гринчук Аліса Петрівна.

Умови проведення конкурсу: вартість, строки виконання робіт з оцінювання та умови розрахунків.

Інформація про об'єкт оцінювання: ділянка з покращенням (асфальтним) покриттям 40 м² на території військового містечка №1, що перебуває на балансі військової частини А3723 Міністерства оборони України, за адресою 07352, Київська область, Вишгородський район, с. Лютіж, урочище «Гора-1», військова частина А3723 для розміщення магазину.

Перелік документів: заява про участь у конкурсному відборі, копії установчих документів, копія кваліфікаційного свідоцтва, копія сертифіката, копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до ЄДРПОУ, конкурсна пропозиція (відповідно до пункту 4 та 5 розділу II наказу Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156).

Переможець конкурсу: ФОП Гринчук Аліса Петрівна, вартість робіт — 400 гривень 00 копійок; строки виконання робіт та умови розрахунків не були вказані в пропозиції.

Телефони для довідок: (093) 481-58-26.

Електронна адреса: v_ch_a3723@ukr.net

Пісня венеціанських човнярів
Міномет 2С12
Жіноче ім'я
Штат у США
Дикий кабан
Столиця європейської країни

Той, хто обіймає керівну посаду
Нечисть, бруд
Марка пістолета
Гриб-паразит на дереві
Зона на сході України
Рослина-паразит на дереві
Бог війни
Зшиті в справу аркуші паперу
Малайзійська богиня родючості
Гібрид верблюда
Одна з світових релігій
Татарське зілля
Японські шашки
Межа, що розділяє держави
Робоча шлюпка
Країна Висхідного Сонця
Марка літака
Французький письменник
Володар вітрів у грецькій міфології
Марка літака
Український журналіст і письменник
Шахтар
Реактивний снаряд
Накриття від сонця та дощу
Давньогрецький філософ
Видатний англійський математик
Жіноче ім'я
Видатний італійський скрипаль
Чоловіче ім'я
Марка вертольота
Розмінна монета в Лаосі
Річка у В'єтнамі
Десантний речовий мішок
Музична форма
Природна мінеральна фарба
Мис на півдні Франції
Родюче місце у пустелі
Вітчизняний авіаконструктор
Молода вівця
Поле

Представник великого капіталу
Біблійний пророк
Правопис
Гр. літера, познач. од. густини
Літера кирилиці

Ґрунтова поверхня під водою
Посада міністра в 30-ті роки
Атол у Тихому океані
Кіномистецтво
Едем
Довга глибока канава
Одиничний вектор
Відомий косметичний бренд
Марка літака
Ан-22
Середньовічна секта убивць
Український гросмейстер

Сканворд підготував Олексій ТРИГУБ, Вінниця

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32857 Замовлення 48487

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Сергій ВОРОНКОВ, Вадим КОВАЛЬОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114